

AMIF-fondens program

Asyl-, migrations- och integrationsfonden AMIF

27.3.2024

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

Finansieras av
Europeiska unionen

CCI-kod	2021FI65AMPR001
Namn på engelska	Programme Finland – AMIF
Titel på det nationella språket (de nationella språken)	SV – Asyl-, migrations- och integrationsfondens Program – AMIF
Version	2.0
Första året	2021
Sista året	2027
Stödberättigande från och med	1.1.2021
Stödberättigande till och med	31.12.2029
Kommissionens beslut nummer	C(2024) 2297
Datum för kommissionens beslut	27 mars 2024
Medlemsstatens beslut om nummer	
Datum för ikraftträdande av förändringsbeslut som gäller medlemsstaten	
Överföring av mindre betydelse (artikel 24.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	Nej
Rättelser av skrivfel eller redaktionella rättelser (artikel 24.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	Nej
Tematisk del (artikel 11 i Amif-förordningen, artikel 8 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik, artikel 8 i ISF-förordningen)	Ja
Godkänt av övervakningskommitté	Ja

Innehållsförteckning

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och verksamhetspolitiska åtgärder.....	5
Övergripande principer	10
2. Särskilda mål och tekniskt bistånd	12
2.1. Särskilt mål: 1. Europas gemensamma asylsystem	14
2.1.1. Beskrivning av särskilt mål	14
2.1.2. Indikatorer	21
2.1.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp.....	23
2.2. Särskilt mål: 2. Laglig migration och integration	24
2.2.1. Beskrivning av särskilt mål	24
Laglig migration.....	28
Integration.....	29
2.2.2. Indikatorer	32
2.2.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp.....	35
2.3. Särskilt mål: 3. Återvändande	36
2.3.1. Beskrivning av särskilt mål	36
2.3.2. Indikatorer	44
2.3.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp.....	46
2.4. Särskilt mål: 4. Gemensamt ansvar	47
2.4.1. Beskrivning av särskilt mål	47
2.4.2. Indikatorer	48
2.4.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp.....	49
2.5. Tekniskt bistånd: Budget 36(5). Tekniskt bistånd – fast mängd (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	50
2.5.1. Beskrivning.....	50
2.5.2. Preliminär fördelning av tekniskt bistånd i enlighet med artikel 37 i CPR	51
3. Finansieringsplan	52
3.1. Anslag per år	52
3.2. Anslag totalt	52
Överföringar mellan fonder med gemensam förvaltning.....	57
Överföringar till instrument som förvaltas, direkt eller indirekt.....	57
4. Möjliggörande förutsättningar	58
Möjliggörande förutsättning 1. Effektiva uppföljningsmekanismer för marknader för offentlig upphandling.....	58
Möjliggörande förutsättning: 3. Effektiv tillämpning och verkställande av stadgan om de grundläggande rättigheterna	64

Möjliggörande förutsättning: 4. Genomförande och tillämpning av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG .. 67

5. Programmyndigheter	72
6. Partnerskap.....	72
Strukturer för partnerskap i programarbetet	72
Partnerskapsprincipen i beredningen.....	73
Partnerskapsprincipen i genomförandet av programmet.....	74
7. Kommunikation och synlighet.....	76
8. Användningen av enhetskostnader, engångsersättningar, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna	78

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och verksamhetspolitiska åtgärder

Referens: Artikel 22(3) (a)(iii), (iv), (v) och (ix) i Förordning (EU) 2021/1060 (CPR)

Det finns ett tydligt behov av ett gemensamt asylsystem inom EU, där förfarandena fungerar i alla migrationssituationer och de medlemsstater som är utsatta stöds genom gemensamma åtgärder. Europeiska kommissionens meddelande från hösten 2020 om reformen av EU:s invandrings- och asylpolitik och lagstiftningsförslagen (den så kallade pakten) syftar till att reformera asylsystemet på ett heltäckande sätt. Syftet är att effektivisera förfarandena, harmonisera kriterierna för beviljande av skydd och dela ansvaret mellan medlemsstaterna mer rättvist. Rättsakterna skapar utvecklingsbehov i alla delområden i asylsystemet. I och med början av EU:s nya programperiod pågår fortfarande förhandlingar om paketet.

Även i Finlands regeringsprogram konstateras att det krävs gemensamma europeiska lösningar för att svara på det globala flyktingläget. Finland främjar bildandet av gemensamma europeiska lösningar för asyl- och flyktingpolitik som respekterar mänskliga rättigheter i syfte att uppnå en rättvis och hållbar ansvarsfördelning mellan EU-länderna. Finland har visat solidaritet genom att delta i den interna omplaceringen av asylsökande från EU-länderna i Medelhavsområdet och har sedan 1979 vidarebosatt kvotflyktingar som föreslagits av UNHCR.

Finland kommer att fortsätta att vidarebosätta de mest utsatta kvotflyktingarna, med särskild tonvikt på valet av familjer samt kvinnor och barn i svåra situationer i kvoterna. I fondens särskilda mål 1 fortsätter man stärka de regionala och lokala aktörernas kompetens, samarbete och processer beträffande placering av kvotflyktingar, precis som under perioden som nu avslutas. I det särskilda målet 4 används separat vidarebosättningsfinansiering inom ramen för fondens tematiska instrument, som kanaliseras genom de myndigheter som ansvarar för förfarandet för vidarebosättning av flyktingar och bosättning av flyktingar i kommunen. Det skulle också vara möjligt att finansiera andra humanitära intagningar från tredjeländer, om det beslutas på nationell nivå. Det är också möjligt att använda finansieringen av det tematiska instrumentet för solidaritetsverksamhet mellan medlemsstaterna, såsom intern omplacering av asylsökande. Så länge förhandlingarna om pakten pågår, kan den exakta strukturen för den föreslagna permanenta solidaritetsmekanismen inte förutses. Det antas dock att det kommer att finnas olika typer av stödåtgärder, som ska väljas ut och att de interna överföringarna mellan medlemsstaterna också kommer att fortsätta i någon form. Under lagstiftningsförhandlingarna kan åtgärder vidtas på frivillig basis.

Finlands viktigaste utmaningar anknyter till både tillämpningen av EU:s regelverk och behovet av att effektivisera asylförfarandet. Antalet sökande har minskat under de senaste åren och man har kunnat påskynda förfarandet för behandling av nya ansökningar. Den relativa andelen nya ansökningar har dock ökat och behandlingen av dem är tidskrävande. Bland de sökande finns det personer som har väntat i till och med åratal på att deras ärende ska behandlas. Den långa tidsperioden i mottagningssystemet och osäkerheten inför framtiden har ökat de särskilda behoven till följd av den utsatta positionen.

Fonden kommer att ta itu med de identifierade utmaningarna bland annat genom att främja reformen och genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet genom tillämpning av EU-lagstiftningen samt genom att effektivisera och utveckla förfaranden och informationssystem och samtidigt göra dem smidigare. Syftet är att säkerställa tjänsternas kvalitet, ett korrekt genomförande av rättssäkerhet och jämlikhet samt inkluderande åtgärder genom att stärka både myndigheternas och den tredje sektorns verksamhet. Stödåtgärder i rätt tid syftar inte bara till att förebygga passivisering och psykiska hälsoproblem för kunder, utan också till att främja förutsättningarna för integration.

Fler än 250 000 utländska medborgare bor i Finland. Antalet invandrare har ökat stadigt och de senaste åren har cirka 70 procent av invandrarna varit tredjelandsmedborgare. Den vanligaste anledningen till att komma till Finland är fortfarande familj eller arbete. Mängden arbetskraft som kommer från tredje länder ökar.

Antalet sökande och mottagare av internationellt skydd har varierat kraftigt de senaste åren. Antalet personer som har blivit beviljade uppehållstillstånd har sjunkit sedan från rekordnivåerna år 2016. År 2019 beviljades de första uppehållstillstånden på grundval av internationellt skydd, 2 073 stycken, och för familjemedlemmar till personer som blivit beviljade internationellt skydd 1 525 stycken. 452 personer fick tillstånd på grundval av alternativt skydd och 434 personer på andra grunder. Storleken på flyktingkvoten i Finland har under de senaste åren varit 750–1 050 personer.

Syftet med regeringsprogrammet är att påskynda integrationen och öka invandrarnas delaktighet och jämlikhet inom alla samhällsområden. Integrationslagen kommer att reformeras på grundval av den redogörelse om integration som utarbetats av arbets- och näringsministeriet under åren 2019–2020. Strukturreformer som planeras för integration, främjande av sysselsättning och social- och hälsovårdstjänster kräver utveckling av tvärvetenskapligt kundarbete. Särskild uppmärksamhet behövs när det gäller sysselsättning, utbildning, förebyggande och minskning av rasism, diskriminering och fattigdom, samt i frågor relaterade till hälsa och välbefinnande och boende. Att

påskynda integrationen ses som en metod att uppnå regeringens mål att höja sysselsättningsgraden. Regeringen har placerat invandrarkvinnor som en särskild målgrupp för integrationstjänster och krävt att andelen av organisationernas fria bildningsarbete ska ökas inom integrationen.

Finland främjar utbildnings- och arbetsrelaterad invandring, som stärker konkurrenskraften. Målen för det nationella åtgärdsprogrammet Talent Boost är ett Finland som är attraktivt för experter, där arbetsgivare känner till och vill rekrytera internationella experter antingen från utlandet eller i Finland för att tillgodose expertbehoven och för att stärka sin tillväxt, internationalisering och förnyelse.

I situationen efter år 2015 har AMIF-fonden spelat en viktig roll i att främja integration. Man haft möjlighet att stödja kommuner och organisationer i att organisera tjänster som främjar tidig integration. Kunskapsbasen för integration har stärkts i forsknings- och uppföljningsprojekt som stöds av fonden. När det gäller laglig invandring har man särskilt utvecklat smidigheten i processer för tillståndsprocesser och kundtjänst.

Programmet som utarbetats för perioden 2021–2027 är i linje både med regeringens integrationsmål och åtgärdsprogrammet Talent Boost, liksom med EU:s mål för utveckling av laglig invandring och handlingsplanen gällande integration. Fonden fortsätter sina ansträngningar för att effektivisera stödet för tredjelandsmedborgare i de tidiga stadierna av integrationen, främja tjänsternas inkludering, kompetens, kvalitet och kunskapsbas samt stärka färdigheter, kompetens och välbefinnande för alla som är i behov av särskilt stöd. Invandrarnas delaktighet och jämlikhet ökas inom olika samhällsområden.

Med tidsbestämd budgetfinansiering finansieras verksamheten för flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster och invandrarnas kompetenscentrum i de största städerna. AMIF erbjuder extra resurser till flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster, bland annat för att förbättra stödet på det egna språket och tillgången till tjänster i flera kanaler, i synnerhet i områden där den ifrågavarande tjänsten inte finns tillgänglig. Dessutom utvecklas sektorsövergripande tjänster med AMIF-finansieringen, för att tillgodose också invandrarnas behov. Fonden betonar en höjning av sysselsättningsgraden genom att stärka arbetslivsorienteringen, kompetensen och språkkunskaperna för tredjelandsmedborgare, särskilt kvinnor som är hemma. Fonden främjar välbefinnandet för barn och familjer och stärker skolframgång för barn och unga, bland annat genom samarbete mellan hem och skola.

När det gäller integration kompletterar fonden ESF + -åtgärder genom att i synnerhet rikta dem till utsatta tredjelandsmedborgare i ett tidigt skede, samt genom att stärka kunskapsbasen för integration och digitalisering av den. AMIF-åtgärder fokuserar på att stärka allmänhetens och

samhällets färdigheter och välbefinnande, medan ESF + utökar aktiviteterna till bland annat yrkesutbildning och arbetslivet.

Med EU-finansieringen kompletteras nationella åtgärder för utbildnings- och arbetsrelaterad invandring och lockas internationella talanger till Finland. Med hjälp av AMIF främjas utnyttjandet av lagliga vägar, förstärks kunskapsledning inom migrationsförvaltningen och utvecklas tillståndsförfaranden. Experternas invandring och rörlighet främjas i tredjeländer (ursprungsländer), till exempel genom informering i ursprungslandet och utveckling av kommunikation om sysselsättning och samhälle före inresan. ESF+ skapar ett kontinuum för åtgärderna i Finland. Finansieringen från EU:s facilitet för återhämtning och resiliens (RRF) inriktas till att påskynda arbets- och utbildningsbaserade processer. AMIF kompletterar det genom att stödja bl.a. personalens inskolning, övervakning av tillståndssökande i efterhand och mer omfattande åtgärder för utveckling av kundrelationerna. Med AMIF-finansiering kompletteras också RRF-åtgärder i fråga om automatisering och e-tjänster som anknyter till uppehållstillstandsprocesser. I annat fall kommer AMIF-finansiering att allokeras till andra tillstandsprocesser.

Fonden förväntas främja ett effektivt, inkluderande och fullständigt stöd för medborgare i tredje länder. Det önskade resultatet är att integrationstjänster och andra kompletterande tjänster, i synnerhet de som förverkligas av tredje sektorn, ska nå sina målgrupper effektivt, ägna särskild uppmärksamhet åt personer i särskilt utsatt ställning och samarbetar i partnerskapet för att främja integration. Målet är ett samhälle som präglas av deltagande och som är inkluderande, där invandrare ses som jämlika aktörer.

När programperioden 2021–2027 inleds, finns det redan tusentals asylsökande i Finland som antingen omfattas av mottagningstjänster eller vars tjänster har upphört. Mottagningssystemet omfattar fortfarande asylsökande som kom år 2015 som antingen väntar på ett beslut från Migrationsverket eller förvaltningsdomstolen, eller som har lämnat in en ny ansökan om asyl efter att ha fått ett negativt beslut. Under åren 2016–2019 har antalet frivilligt återvändande personer kontinuerligt minskat. Ett centralt problem är utmaningarna med tvångsåtervändanden och i synnerhet återtagandesamarbetet, som åter upp effektiviteten i det frivilliga återvändandesystemet, men frågan påverkas även av till exempel det faktum att återintegration upplevs som svårt. Utvecklingsriktningen har inte ändrats genom en ökning av kontantbidraget till återvändande.

Under perioden 2014–2020 utvecklades återvändanderådgivning och -kommunikation, samarbetet med utrikesministeriet och ursprungsländerna samt samarbetet med intressentgrupper. I verkställande av avlägsnande ur landet har man betonat en stärkning av kompetensen,

harmonisering av förfaranden och främjande av återtagandeavtal samt utvecklingsåtgärder för informationssystem. Processerna för övervakning av återvändanden, identifiering av utsattheten hos dem som ska återsändas och samarbetet mellan myndigheter har stärkts. Den största utmaningen för avlägsnande ur landet är fortfarande ovilligheten hos de viktigaste ursprungsländerna att ta emot sina medborgare.

Åtgärderna från perioden som är på väg att upphöra är till stor del fortfarande relevanta. Som utvecklingsobjekt har även identifierats utrikespolitiska metoder och ett stärkt samarbete med ursprungslandet, kopplingar till utvecklingssamarbetet och civil krishantering, samarbetet med diasporan och organisationer samt uppföljning av återvändandet. Avgörande är även behovet av att utveckla mer permanenta strukturer för samarbete mellan myndigheter och organisationer. Ett litet land bör vid behov även genomföra gemensamma projekt med andra EU-aktörer, till exempel för att genomföra uppföljning.

I regeringsprogrammet fastställs målet att vidareutveckla systemet för frivilligt återvändande, återvändandeavtal med centrala tredjeländer vars medborgare Finland kan återsända på ett säkert sätt, och förebygga och bekämpa olaglig vistelse och därmed förknippad människohandel och utnyttjande. Som en del av denna helhet kommer lagstiftning och tillämpningspraxis att utvecklas, för att främja att de som har fått ett negativt asylbeslut i Finland kan få uppehållstillstånd mer flexibelt på grundval av arbete och förebygga och bekämpa papperslöshet genom omfattande myndighetssamarbete.

Åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet (LAMA) 2021–2024 har som syfte att på ett övergripande sätt påverka bland annat olaglig inresa och olaglig vistelse i landet och att försöka säkerställa att ett skuggsamhälle inte uppstår i Finland utanför det officiella samhället. I programmet bedöms också ställningen för offer för människohandel. AMIF stöder genomförandet av programmet, särskilt när det gäller återvändningar, men också till exempel genom utveckling av lagliga vägar. Enligt prioriteringarna i åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet och EU-pakten (inklusive återvändandedirektivet) kräver ett fungerande invandringssystem omfattande, starka och effektiva förvaltningsmekanismer både i Finland och i tredjeländer.

Med AMIF-åtgärder tar man tag i incitamenten för återvändande i ett så tidigt skede som möjligt och säkerställer tillräckligheten av återvändandesystemets kapacitet. Tjänster för frivilligt återvändande stärks och man strävar efter att öka kundernas förtroende för systemet. Hållbar återintegration och relaterade olika samarbetsformer i ursprungsländerna främjas. I ursprungsländerna stärks samarbetet för att bekämpa olaglig flyttrörelse och främja

återtagandeavtal. Funktionaliteten för informationssystem som stöder återvändandeåtgärder och en tillräcklig kunskapsbas säkerställs. Övervakningen av återvändningarna och stödet till det relaterade samarbetet kommer att fortsätta. Nya element i programmet består av utvecklingsåtgärder förknippade med tagande i förvar samt utvecklingsåtgärder i enlighet med Schengenbedömningar och -rekommendationer.

Med åtgärderna som stöds av fonden strävar man efter ett allt mer omfattande och fullständigt förvaltningssystem för återresa. Målet är att systemet för återresa effektivt når sin målgrupp, tillhandahåller omfattande tjänster, även med hänsyn till de i utsatt ställning, och fungerar i smidigt myndighetssamarbete både i Finland och i ursprungsländerna, och vad gäller EU-samarbete. Det kompletteras av ett omfattande serviceutbud för återintegration.

Övergripande principer

I programmets alla åtgärder beaktas de horisontella principerna enligt artikel 9 i den allmänna förordningen (CPR) och principerna enligt artikel 6 i AMIF-förordningen. Programmet och de åtgärder som genomförs baserar sig på gemensamma europeiska värderingar samt på uppskattning för rättsstatsprincipen, jämlikheten och de grundläggande och mänskliga rättigheterna. Även könsaspekten och genomförandet av barnens rättigheter integreras i de åtgärder som stöds och de främjas i alla skeden.

Inom alla delområden kommer ansträngningar att göras för att tidigt identifiera, nå och ta hänsyn till individuella behov hos tredjelandsmedborgare i utsatt ställning som behöver starkare stöd.

Med de åtgärder som stöds ur fonden kan man täcka behoven hos de som flyr från Ukraina. Fonden främjar verkställandet av statsrådets verksamhetsprogram mot människohandel genom att utveckla olika aktörers förmåga att identifiera offer för människohandel och annat utnyttjande. Syftet är att förbättra hur offren styrs till hjälpsystemet för offer för människohandel.

Finansieringen används inte till att upprätthålla lagstadgad basverksamhet men med hjälp av den kan man komplettera, effektivisera och utveckla budgetfinansierad verksamhet. Finansieringen stöder inte ren forskningsverksamhet som vanligtvis stöds med forskningsanslag.

Samordningen av finansieringen (nationell finansiering, ESF+, Eruf, BMVI, Global Europe NDICI, RRF) säkerställs med ett intensivt myndighetssamarbete och i fondens övervakningskommitté, samordningsgruppen för migration och integration och samordningsgruppen för återvändande.

I enlighet med artikel 8 i den allmänna förordningen (CPR) kommer programmet att genomföras i samarbete med och med hjälp av olika nätverk, med beaktande av de tredje och fjärde sektorerna och genom att förstärka invandrarorganisationernas roll.

Tillämpningsområdet för genomförandeprogrammet omfattar Fastlandsfinland och landskapet Åland. Behovet av och utbildning i det svenska språket beaktas när programmet genomförs.

I enlighet med artikel 22 i CPR kan tabellen 3 innehålla insatstyper som inte allokerats och med vilka man förbereder sig för åtgärder som eventuellt finansieras via ett tematiskt instrument.

Fondens förvaltningsmyndighet är inrikesministeriet. Revisionsmyndigheten är finansministeriets finanscontroller. Antalet årsverken för förvaltningsmyndigheten beräknas kvarstå ungefär på samma nivå som under perioden 2014–2020. En betydande ökning av finansieringen innebär även en ökning av antalet åtgärder som får bidrag, vilket beräknas öka myndigheternas arbetsbörda. För att kunna sköta den nya programperiodens uppgifter och överlappningar bereder sig förvaltningsmyndigheten på ett behov av att öka personalstyrkan med tre årsverken. Arbetsmängden jämnas också ut genom att öka användningen av förenklade kostnadsmodeller i fonderna.

2.Särskilda mål och tekniskt bistånd

Referens: Artikel 22(2) och (4) i CPR

Vald	Särskilt mål eller tekniskt bistånd	Interventionstyp
Ja	1. Europas gemensamma asylsystem	Regelbundna åtgärder
Nej	1. Europas gemensamma asylsystem	Särskilda åtgärder
Ja	1. Europas gemensamma asylsystem	Åtgärder i bilaga IV
Ja	1. Europas gemensamma asylsystem	Operativt stöd
Nej	1. Europas gemensamma asylsystem	Nöd hjälp
Ja	2. Laglig migration och integration	Regelbundna åtgärder
Nej	2. Laglig migration och integration	Särskilda åtgärder
Ja	2. Laglig migration och integration	Åtgärder i bilaga IV
Ja	2. Laglig migration och integration	Operativt stöd
Nej	2. Laglig migration och integration	Nöd hjälp
Ja	3. Återvändande	Regelbundna åtgärder
Nej	3. Återvändande	Särskilda åtgärder
Ja	3. Återvändande	Åtgärder i bilaga IV
Ja	3. Återvändande	Operativt stöd
Nej	3. Återvändande	Nöd hjälp
Ja	4. Gemensamt ansvar	Regelbundna åtgärder
Nej	4. Gemensamt ansvar	Särskilda åtgärder
Ja	4. Gemensamt ansvar	Åtgärder i bilaga IV
Nej	4. Gemensamt ansvar	Operativt stöd
Nej	4. Gemensamt ansvar	Nöd hjälp

Vald	Särskilt mål eller tekniskt bistånd	Interventionstyp
Ja	4. Gemensamt ansvar	Vidarebosättning och humanitär inresa
Nej	4. Gemensamt ansvar	Internationellt skydd (Överföring in)
Nej	4. Gemensamt ansvar	Internationellt skydd (Överföring ut)
Ja	Budget 36(5). Tekniskt bistånd – fast mängd (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	
Nej	Budget 37. Tekniskt bistånd – inte baserat på kostnader (artikel 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	

2.1. Särskilt mål: 1. Europas gemensamma asylsystem

2.1.1. Beskrivning av särskilt mål

Antalet personer som söker internationellt skydd i Finland har minskat jämfört med den exceptionella nivån från 2015 och stabiliserats vid en årlig nivå om cirka 4 000 sökande. I led med COVID-19-pandemin minskade antalet sökande ytterligare. Under de senaste åren har andelen nya ansökningar av alla asylansökningar ökat kraftigt. År 2019 var närmare hälften av asylansökningar nya ansökningar. Andelen ensamkommande minderåriga av det totala antalet sökande har minskat. I slutet av 2020 var cirka 6 500 asylsökande inskrivna i Finlands mottagningssystem och av dem var cirka 71 procent män och 29 procent kvinnor.

Reformen av det gemensamma asylsystemet i Europa påverkar det nationella asyلفörfarandet. Ändringen av utlänningslagen angående behandlingstiderna för asylansökningar i enlighet med asyلفörfarandedirektivet trädde i kraft 2018. Enligt huvudregeln ska de ansökningar som har blivit anhängiga efter detta behandlas inom sex månader efter att de har inlämnats. Även i regeringsprogrammet konstateras det att smidigheten i asyلفörfarandet och förverkligandet av de grundläggande rättigheterna ska säkerställas, och att asylansökningarna ska handläggas utan otillbörliga fördröjningar i det individuella förfarandet som garanterar rättsskyddet med en målhandläggningstid på sex månader.

Man har lyckats påskynda handläggningstiderna för asylansökningarna gällande nya ansökningar i enlighet med målet. En utmaning har visat sig vara ansökningar som anhängiggjorts under tidigare år och som förvaltningsdomstolen har återsänt. Asylprocessen förlängs även av eftersläpningar i rättssystemet. Merparten av kunderna som är inskrivna på förläggningarna har också fått minst ett avslag på ansökan. Uppfyllandet av skyldigheten gällande handläggningstiderna samt handläggningen av nya ansökningar från tidigare år påvisar ett behov av att trygga tillräckliga personalresurser för asy lutredningen även med beaktande av plötsliga fluktuationer i antalet asylsökande enligt skyldigheter gällande grundläggande och mänskliga rättigheter.

En del av asylprocessen som särskilt binder upp personalresurser är asy lintervjuerna och andra höranden med anknytning till utredningen av de sökandes ansökningsgrunder. En utmaning för hur smidiga och ekonomiska intervjuerna är samt ur perspektivet för kundernas rättssäkerhet är även den varierande nivån på tolkarna samt tillgången till tolkar.

Under de senaste åren har man lagt ned förläggningar då antalet sökande har minskat. Mer än en tredjedel av de sökande bor i privata inkvarteringar. Övergången från mottagningsskedet till integrationsskedet för minderårig som befinner sig i Finland utan vårdnadshavare har man strävat

efter att göra smidigare genom att grunda så kallade hybridenheter för minderåriga, där den minderåriga kan fortsätta bo även efter att hen har fått uppehållstillstånd.

Även om inkvarteringskapaciteten och infrastrukturen i huvudsak är tillräckliga och korrekt dimensionerade enligt den nuvarande nivån på antalet sökande, har kapaciteten för mottagandet och tagandet i förvar visat sig vara utmanande i vissa områden och framförallt i huvudstadsregionen. Dessutom är fastigheterna som inhyser förläggningarna och förvarsenheterna i många fall föråldrade. I dem har man med dålig framgång lyckats ta hänsyn till specialbehov, såsom rörelsehinder.

Identifiering och beaktande av specialbehov hos personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning förutsätter stödåtgärder. På förläggningarna finns kunder som länge varit inskrivna i systemet och som har ett stort servicebehov. I mottagningssystemet och utanför förläggningarna förekommer en brist på mentalvårdstjänster och kompetens inom temaområdet. Man måste kunna erbjuda tjänster som baseras på individuella behov och som följer principerna för likabehandling och icke-diskriminering.

Enligt regeringsprogrammet ska ställningen för offer för människohandel förbättras. Lagstiftningen gällande att hjälpa offer för människohandel reformeras och man ombesörjer en trygg boendeservice med stöd för offren på det sätt som EU-lagstiftningen och EU-strategin gällande bekämpning av människohandel förutsätter. Antalet kunder inom hjälpsystemet för offer för människohandel, som fungerar i anslutning till mottagningssystemet, har mångdubblats sedan 2015. Även kundernas minderåriga barn omfattas av hjälpsystemets tjänster. Den kraftiga ökningen av antalet kunder beskriver den ökade kompetensen att identifiera fenomenet som skett inom olika myndigheter.

I regeringsprogrammet betonas behov av att stärka rättssäkerheten för asylsökande. Ändringar i lagstiftningen som främjar detta ska också beaktas i utvecklingen och utbudet av juridisk rådgivning och rättshjälptjänster. Den till mottagningstjänsterna anknutna juridiska rådgivningen som ges till kunderna har utvecklats med stöd av olika aktörer.

I enlighet med regeringsprogrammet ska integrationen inledas redan på förläggningen. I regeringsprogrammet betonas dessutom strävan att identifiera invandrarnas kompetenser. Man strävar efter att utveckla mottagningssystemets arbets-, utbildnings- och annan aktiverande verksamhet för att främja självständigheten och välfärden för de asylsökande.

Invandringstrycket 2015 påvisade behoven inom mottagningssystemet att ha beredskap för plötsliga förändringar i antalet asylsökande. Till följd av detta och för att bereda sig på stora mängder kunder

inledde man också ett arbete för att utveckla datasystemen som används inom registreringen av sökande. Med anledning av knappa resurser är arbetet ännu inte klart. Moderna datasystem har en central betydelse för att många tidskrävande uppgifter ska kunna automatiseras, varvid man även kan reservera mer tid för det faktiska kundarbetet. En smidig digital ärendehantering främjar kundernas rättssäkerhet. Tryggande av ekonomin för mottagningsverksamheten och i större utsträckning asylprocessen samt upprätthållandet av beredskapen förutsätter en utveckling av rapporterings- och behandlingssystemen samt kopplingar mellan olika datasystem.

Inom asyl- och flyktingpolitiken bedriver Finland kontinuerligt samarbete med såväl EU- som nordisk nivå och främjar således gemensamma praxis. Man strävar efter att ytterligare effektivisera insamling, analys och delning av information gällande ursprungsland som stöder beslutsfattandet.

I EU-debatten har man betonat ett behov av att förbättra lägesbilden för asylsystemets funktion. För Eurodac-systemets del har man lyft fram ett behov av att gå över till att räkna antalet sökande i stället för antalet ansökningar, varvid man skulle få en med verkligheten bättre överensstämmande bild av antalet asylsökande i de olika medlemsstaterna. Dessutom har man ansett det viktigt att på bredare basis utnyttja informationen som fås från datasystemen gällande de asylsökandes rörelse över EU:s yttre gräns och inom medlemsstaternas område. Med hjälp av en bättre lägesbild kan man skapa mer exakta modeller för prognostisering.

Vidarebosättning har fått mer tyngd som en del av en helhetsbetonad infallsvinkel gentemot flyttrörelsen. Det syns i sättet att dela det globala ansvaret för flyktingar och som en del av den hållbara hanteringen av flyttrörelsen. Det operativa samarbetet och informationsutväxlingen effektiviseras mellan EU-medlemsstaterna. Utöver UNHCR kommer dessutom särskilt EASO:s allt större roll med tanke på vidarebosättning att uppmärksammas i utvecklingen av nationella förfaringsätt.

Finland främjar en bredare användning av kvotflyktingsystemet. Flyktingkvoten höjdes till 1 050 personer för 2021. Finland lägger vikt vid att välja personer som befinner sig i en utsatt ställning. En del av kvoten är reserverad för nödfall, som saknar områdes- eller medborgarskapsbegränsning och som föreslås av UNHCR. Finland har också vidarebosatt flyktingar inom ramen för den evakueringsmekanism för flyktingar i utsatt ställning som UNHCR inrättade 2017 (Emergency Transit Mechanism ETM). Mekanismen förutsätter ett smidigt förfarande av alla aktörer i processen. Allmän beredskap och förfaranden för urval av kvotflyktingar och för en effektiv och snabb övergång till Finland måste utvecklas, även med beaktande av exceptionella situationer som pandemier.

En smidig vidarebosättning förutsätter ett tillräckligt årligt antal kommunplatser. Erfarenheterna av vidarebosättning och humanitär migration berör idag ett stort antal finska kommuner - under till exempel 2020 tog totalt 47 kommuner emot kvotflyktingar. Tryggandet av kontinuiteten i kommunernas vidarebosättningsverksamhet kräver också kompetens gällande stödande åtgärder, särskilt på region- och lokalnivå.

Under programperioden 2014–2020 lyckades man med hjälp av AMIF effektivt svara på de behov som migrationstrycket åren 2015–2016 orsakade och detta gjorde man genom att effektivisera asyl- och mottagningssystemet och dess kapacitans. I synnerhet gjordes myndigheternas förfaringsätt smidigare, inklusive beträffande utvecklingen av datasystemen som utnyttjas inom mottagningen och behandlingen av asylansökningar. För vidarebosättningens del stödde man lokala och regionala aktörer för att förbättra förutsättningarna för vidarebosättning. Utvecklingen av periodens åtgärder fortsätter under programperioden 2021–2027.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande verkställighetsåtgärder och funktioner:

1A Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och prioriteringar som anknyter till det gemensamma europeiska asylsystemet;

- Det nationella asylsystemet kommer att utvärderas, utvecklas och ändras för att återspegla förändringar i EU:s lagstiftning. Systemets funktioner kommer att omorganiseras, arbetsprocesser i olika myndigheter effektiviseras och datasystem utvecklas. Riktade utbildnings- och informationsåtgärder kommer att organiseras för myndigheter och aktörer inom tredje sektorn. Myndigheternas instruktioner och instruktioner till asylsökande kommer att utvecklas. Den infrastruktur som krävs för eventuella nya asylförfaranden kommer att stärkas, särskilt för att asylansökningar ska kunna behandlas inom en kort tidsperiod, medan sökande är inkvarterade nära gränsen, i enlighet med kommissionens förslag gällande gränsförfarande.
- Kvaliteten på asylförfarandet förbättras och effektiviteten utökas för att göra handläggningstiderna snabbare och öka beredskapen för storskalig inresa. Arbetsredskap, program och apparatur anskaffas. Funktioner automatiseras. Nationella elektroniska informationssystem anpassas för att motsvara förutsättningarna i EU-förordningar angående interoperabilitet mellan informationssystem. Datasystem kommer att utvecklas för att stödja ett tekniskt smidigare beslutsfattande och kvaliteten på besluten. Personalen utbildas. Processerna för att arrangera höranden med anknytning till asylansökningarna effektiviseras och förtydligas. En så smidig ansökningsprocess som möjligt garanteras särskilt för sökande i utsatt ställning.

Handläggningen av ärenden vid rätt tidpunkt främjas. Smidigt och krypterat digitalt informationsutbyte säkerställs mellan kunderna, deras ombud och företrädare och myndigheterna.

- Datatillgängligheten i asylprocessen förbättras. Användningen av Eurodac-systemet och de data som erhålls genom det kommer att integreras i ärendehanteringssystemen. EU:s gemensamma ansvarsfunktioner och den kompetens och de metoder som ansvarsbestämningen förutsätter utvecklas. Fullständig efterlevnad av dessa förfaranden i rätt tid säkerställs genom att integrera datautbytet i ärendehanteringssystemen.
- Genomförandet av de asylsökandes rättssäkerhet och likabehandling tryggas i såväl ansökningsskedet som vid överklagan. Tillgången till och kvaliteten på juridisk rådgivning och rättshjälptjänster, inklusive implementeringen av elektronisk medel, stärks. Smidigheten i asylintervjuerna främjas via kommunikationsmedel, genom att utveckla tillgången till och kvaliteten på tolkning samt genom att ta i bruk maskinell tolkning och maskinöversättningar. (75/90 %)
- Kvaliteten på vidarebosättningen och dess effektivitet bedöms i samtliga skeden av förfarandet.

1B Stödjande av kapaciteten i medlemsstaternas asylsystem beträffande infrastrukturen och tjänsterna vid behov, inklusive på regional och lokal nivå

- Mottagningsförhållandena utvecklas för att säkerställa systemets effektivitet, kapacitans och anpassningsbarhet. Mottagningssystemets kapacitet kommer att stödjas när det gäller infrastruktur och tjänster, inklusive vid behov vad gäller nya platser. Förläggningarnas infrastruktur uppdateras så att den motsvarar de nuvarande stödbehoven, i synnerhet hos specialgrupper. Fastigheter repareras och utrustas till exempel vad gäller lämpliga lokaler för undervisning och sjukvård, tydlig sektionsindelning av avdelningarna i inkvarteringslokalerna samt säkerhetsarrangemangen. I fastigheterna ordnas datasäkra datakommunikationsförbindelser. Även förhållandena vid förvarsheter uppdateras. De manuella funktionerna i ärendehanteringssystem automatiseras för att effektivisera tjänsterna i och driften av mottagningssystemet och för att rikta arbetstiden mer effektivt. Datasystemen och -anslutningarna planeras så att de kan skalas också för en storskaligare invandring. Personalen utbildas med beaktande av de genomförda ändringarna. Eventuella förnyelsebehov förknippade med mottagningen och kapaciteten för tagande i förvar, som föranleds av EU-kommissionens förordningsförslag, beaktas. (75/90 %)
- Man säkerställer tillräcklig kontakt med dem som bor i privata inkvarteringar och utvecklar olika metoder för detta. Man stärker myndigheternas och förläggningarnas förmåga att identifiera

servicebehoven hos dem som bor i privata inkvarteringar och utveckla stöd och tjänster riktade till dem. (75/90 %)

- Man påskyndar inledningen av integrationen genom att göra övergångsskedet från förläggningen till kommunen smidigare. Integrationens förutsättningar och identifiering av kompetens främjas redan i mottagningskedet. Arbets- och undervisningsverksamheten, den aktiverande verksamheten och samarbetet med aktörer i tredje sektorn som ordnas på förläggningen utvecklas. Dessutom förmedlas olika möjligheter till arbets- och utbildningsverksamhet till kunderna även utanför förläggningen. Asylsökandens delaktighet främjas i förhållande till det omgivande samhället med stöd av tredje sektorn. I åtgärderna beaktas även de sökande som bor i privata inkvarteringar. (75/90 %)
- Man stärker identifieringen och hänsynstagandet till kunder i utsatt ställning och hänvisar dem till stödtjänsterna. Man utbildar personalen i mottagningsystemet. Barnets intresse beaktas i utvecklingsåtgärder gällande asyl- och mottagningsystemet. Man stärker systemet med företrädare för ensamkommande barn. Man tryggar förverkligande av rättigheterna för offer för människohandel och deras tillgång till stödåtgärder. Man utvecklar nya sätt för förläggningarna att kontakta kunder, som har specialbehov med anledning av en utsatt ställning. Man utvecklar arbetsredskap och kompetens för mentalvårdsarbete i mottagningsystemet. (90 %)
- Lägesbilden gällande asylsystemets verksamhet och flyttrörelsen förbättras för att öka förutsägbarheten i den humanitära invandringen. Detta gör man genom att utveckla datasystem, metoder för informationsinsamling samt samarbetet och utbyte av landsinformation myndigheter emellan på såväl nationellt plan som i hela EU. Användningen av uppgifter om ursprungsland kommer att effektiviseras genom utveckling av informationsenheters förvaltnings-, uppdaterings- och tekniska lösningar. Det sektorsövergripande myndighetssamarbetet effektiviseras mellan parter som producerar och använder landsinformation för att förbättra användbarheten av aktuell landsinformation.
- Åtgärder i samband med vidarebosättningsystemet. För att stödja mottagandet av kvotflyktingar och den inledande integrationen främjas kommunernas och tredje sektorns medverkan till exempel genom utnyttjande av lokalt förankrad integrationsprogram. Kommuner och NTM-centraler som tar emot kvotflyktingar erbjuds utbildning som stöder förutsättningarna för kompetens och vidarebosättning. (75/90 %)

1C Ökat samarbete med tredjeländer för att hantera flyttrörelsen, inklusive åtgärder för att öka dessa beredskaper för att skydda personer i behov av internationellt skydd, inom referensramen för internationellt samarbete

- Effektiv vidarebosättning stöds genom att utveckla gemensamma och kriståliga alternativa verksamhetssätt och främja informationsutbyte och samarbete mellan medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer. Den allmänna beredskapen utvecklas för en effektiv mottagning och en snabb förflyttning av kvotflyktingar. Man främjar testandet, utvecklingen och ibruktagandet av alternativa urvalsmetoder. Man utvecklar förutsättningar för säkerställandet av handlingarna vid urvalsresan. Man deltar i diskussionen och informationsutbytet på internationella forum. Medlemsstaternas operativa samarbete utnyttjas.

Finansieringsinstrument används inte.

Operativt stöd används för offentliga uppgifter och tillhandahållande av tjänster för att tillämpa det gemensamma europeiska asylsystemet, vilket ger fördelar på EU-nivå. Med stödet täcks Migrationsverkets personalkostnader och kostnaderna för tjänster såsom service-, underhålls- och ersättningskostnader för IKT-systemen särskilt för att säkerställa smidigt asylförfarande och kortare handläggningstider. Migrationsverket ansvarar för handläggningen av asylansökningar i Finland.

Resultatmål:

- I led med de åtgärder som förverkligas inom ramen för det särskilda målet effektiviseras och påskyndas asylförfarandet, i synnerhet genom att utveckla myndigheternas samarbete, arbetsfördelning och arbetssätt. Ansökningarna kan i huvudsak avgöras i enlighet med utlänningslagen inom den utsatta tiden på sex månader.
- Flyktingförläggningarnas infrastruktur är modern och mycket lämplig för verksamheten.
- I mottagningstjänsterna beaktas olika kunder och deras behov ännu bättre.
- Från asylförfarandet och mottagningssystemet får man noggrannare och mer detaljerad information än tidigare. Tillgången till aktuell landsinformation tryggas.
- Fonden har effektiviserat förfarandet för vidarebosättning och främjat relaterat internationellt samarbete och vidarebosättning av flyktingar i kommunerna.

2.1.2. Indikatorer

Referens: Artikel 22(4) e i CPR

Tabell 2-1: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.1.1	Antal deltagare som fått stöd	antal	3 500	8 100
O.1.1.1	varav deltagare som fått rättsligt bistånd	antal	500	1 100
O.1.1.2	varav deltagare som fått annat slags stöd, bland annat information och bistånd under asylförfarandet	antal	3000	7000
O.1.1.3	varav deltagare i en utsatt ställning som fått bistånd	antal	2 330	5 726
O.1.2	Antal deltagare i utbildningsverksamheter	antal	2 000	5 000
O.1.3	Antal nyöppnade platser inom mottagningsinfrastrukturen i enlighet med unionens regelverk	antal	500	500
O.1.3.1	varav nyinrättade platser för ensamkommande minderåriga	antal	100	100
O.1.4	Antal renoverade/moderniserade platser inom mottagningsinfrastrukturen i enlighet med unionens regelverk	antal	500	500
O.1.4.1	varav renoverade/moderniserade platser för ensamkommande minderåriga	antal	0	0

Tabell 2-2: Resultatindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referensvärdets måttenhet	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskälla	Anmärkningar
R.1.5	Antal deltagare som anser att utbildning är av nytta i deras arbete	antal	0	andel	2021	3 900	antal	bedömning	
R.1.6	Antal deltagare som tre månader efter avslutad utbildningsverksamhet uppger att de använder kunskaper och färdigheter som de har förvärvat i utbildningsverksamheten i fråga	antal	0	andel	2021	1 000	antal	bedömning	
R.1.7	Antal personer på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	30	antal	bedömning	
R.1.7.1	varav ensamkommande minderåriga på vem man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	15	antal	bedömning	
R.1.7.2	varav familjer på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	15	antal	bedömning	

2.1.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 2-3: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Mottagningsförhållanden	2 867 380,28
Stödåtgärdsbransch	002. Asylpraxis	8 219 819,45
Stödåtgärdsbransch	003. Verkställande av unionens regelverk	1 964 433,82
Stödåtgärdsbransch	004. Barnens ställning i migrationen	1 208 335,56
Stödåtgärdsbransch	005. Personer med särskilda behov med anknytning till mottagning och förfaranden	2 572 283,38
Stödåtgärdsbransch	006. Åtgärder i samband med unionens vidarebosättningsprogram eller nationella program för vidarebosättning och humanitärt mottagande (Bilaga III, punkt 2(g))	2 283 612,02
Stödåtgärdsbransch	007. Operativt stöd	5 223 256,39

2.2. Särskilt mål: 2. Laglig migration och integration

2.2.1. Beskrivning av särskilt mål

De vanligaste orsakerna till att komma till Finland är arbete, familj och studier. Mängden arbetskraft som kommer från tredjeländer ökar. Under 2019 inlämnades 12 687 första ansökningar om uppehållstillstånd på grund av arbete och om dessa fattade 9 461 positiva beslut.

Utvecklingen av lagliga inresevägar är en central del av flyttrörelsepolitiken. Det kan innebära att nya leder skapas eller möjligheter att främja tillgången till befintliga leder, särskilt arbets- och studierelaterade leder, och därmed trovärdigheten hos lagliga leder. Aktuella sådana i både EU-debatten och på nationell nivå är så kallade kompletterande vägar, det vill säga arrangemang där uppehållstillståndet beviljas till exempel på basis av studier eller arbete till en person som befinner sig utomlands och har ett behov av skydd. Syftet är att göra det möjligt för personen att komma in i landet lagligt och säkert.

Familjebaserad invandring är en viktig del av den helhet som lagliga inresevägar utgör. Man har i enlighet med regeringsprogrammet startat ett nationellt utrednings- och författningsprojekt, i vilket man utvärderar lagstiftningen gällande familjeåterförening för personer som uppbär internationellt skydd, detta för att främja skyddet av familjelivet och genomförandet av barnets bästa.

Det sektorsövergripande åtgärdsprogrammet Talent Boost, som främjar regeringens mål, främjar på bred basis invandringen av arbetskraft och studerande. Målet är ett Finland som lockar internationella experter.

Utmaningen är att processerna för uppehållstillstånd visar sig vara långsamma och komplicerade. Regeringsprogrammets mål är att gradvis uppnå en handläggningstid på högst en månad för alla arbets- och utbildningsbaserade uppehållstillstånd och två veckors handläggningstid för ansökningar från specialsakkunniga, startup-företagare och deras familjemedlemmar samt att säkerställa att man håller sig inom ramarna för handläggningstiderna.

Hållbar rekrytering från ursprungsländerna förutsätter goda arbetsförhållanden och jämlikhet. Det är viktigt att trygga att den finska arbetsmarknaden fungerar efter givna spelregler och bland annat beakta rekommendationer beträffande etisk rekrytering.

Uppnåendet av målen kräver lagändringar, en ökning av medvetenheten om karriärmöjligheterna i Finland, långsiktigt samarbete, utveckling av elektroniska system, förnyande av kundkommunikationen, inskolnings- och utbildningsmaterialet, verksamhetssätten och -processerna

i ansökningsförfarandet och utveckling av digitaliseringen av behörighets- och legitimeringskanaler och rekrytering som görs i tredjeländer.

Behovet av arbetskraft inom kommunerna, och i synnerhet inom social- och hälsovårdstjänsterna, förutsätter mångsidig kompetens. Det finns ett behov av att öka fungerande tilläggsutbildningar, kompletterande utbildningar och fortbildningar samt utbildningar i ursprungsländerna och skapa en koppling till arbetet med att locka och behålla experter, med beaktande av samordningen med övriga EU-instrument såsom NDICI. Främjande av parternas möjligheter till arbete har också en långsiktig inverkan på tillgången till experter.

Utmaningarna inom tillståndsprocessen består av bland annat den digitala utvecklingen, tillståndsförfarandet och stödåtgärderna (t.ex. inskolning, utbildning, kommunikation), resursbrist, behovet av ytterligare utredningar av tillståndsansökningar samt flaskhalsarna i lagstiftningen och förfalskade bifogade dokument. Informationsbehoven hos parterna inom migrationsförvaltningen och deras effektiva informationsdelning med moderna metoder ska säkerställas.

I tryggheten av enhetlighet i tillståndsprocessen utgör tillförlitlig identifiering av personens identitet en utmaning. Det finns ett behov av att i myndighetsarbete i större utsträckning utnyttja biometrik, robotstyrd processautomation, artificiell intelligens och processer för maskininlärning vid genomgång av material, klassificering av uppgifter, enskilda granskningar som förutsätts av dataskyddskraven och verifiering av identiteter.

Under programperioden 2014–2020 effektiviserades, förenklades och harmoniserades tillståndsmyndigheternas processer samt förtydligades instruktionerna till kunder i tillståndsförfarandet. Utvecklingen av tillståndsförfaranden fortsätter under perioden 2021–2027, med en större satsning på att stärka de lagliga inresevägarna och främja invandringen av experter.

Det centrala i förnyandet av integrationsåtgärderna är i enlighet med regeringsprogrammet påskyndande av integrationen. I slutet av 2020 uppgick antalet utländska arbetslösa arbetssökande vid TE-byråerna till

37 651, varav 47 procent var tredjelandsmedborgare. I integrationsutbildningen deltog 11 556 tredjelandsmedborgare och av dessa var 63 procent kvinnor.

Flyktingar placerades runtom i Finland. Flytt till förläggning riktas för det mesta till större städer, i synnerhet huvudstadsregionen. Under 2020 överfördes 2 666 personer som fått uppehållstillstånd från förläggningen till en kommun. Kvotflyktingarna placeras i huvudsak i mellanstora och små kommuner som har beviljat kommunplatser aktivt.

Vid sidan av flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster behövs extra resurser behövs bland annat för att förbättra stödet på det egna språket och tillgången till tjänster i flera kanaler, i synnerhet i områden, som inte har den ifrågavarande tjänsten. Behoven gäller förutom flyktingar även till exempel arbetsbetingade inflyttare med makar. Tjänster för specialgrupper, såsom äldre invandrare och invandrare med funktionsnedsättning samt offer för människohandel, ska stärkas.

Enligt arbets- och näringsministeriets utredning (2020) har kommunerna inte en tillräcklig lägesbild beträffande befolkningen med invandrabakgrund och deras behov av tjänster. Utmaningen är de splittrade tjänsterna, bristen på koordination, den regionalt varierande tillgängligheten och kvaliteten samt förmågan att identifiera servicebehov. Utvecklingen av tjänsterna störs av hinder för informationsöverlåtelse, skillnaderna och bristerna i informations- och klientssystem och bristerna i informationsgrunden. På många orter är antalet invandrare litet ur perspektivet för utveckling och produktion av tjänsterna.

Ett av regeringens främsta mål är att öka invandrarkvinnornas sysselsättning. Enligt arbetskraftsundersökningen hamnar invandrarkvinnors sysselsättning närmare 20 procent lägre än sysselsättningen för kvinnor med finsk bakgrund. Sysselsättningen är svagast bland kvinnor med flyktingbakgrund och mödrar till minderåriga barn. Orsakerna är bland annat familjeskäl, låg utbildning eller utbildning som skaffats annorstädes, svaga språkkunskaper samt brist på arbetslivserfarenhet och nätverk. Bristen på delaktighet i samhället har generationsöverskridande effekter på också barnens integration.

Antalet elever med invandrabakgrund i den grundläggande utbildningen har ökat i jämn takt på 2000-talet. Stödtjänsterna för elever är utsatta för ett tryck. Enligt Statens revisionsverk (2015) ska den utbildningsmässiga jämlikheten förbättras. Barn med invandrabakgrund klarar sig sämre i skolan än infödda finländare. Avhopp från skolan är mer utbredd och de avlägger färre examen. Bland första generationens elever med flyktingbakgrund fanns flest av de som avbröt studierna som 25-åringar (23 %) och de som inte hade inlett studier på andra stadiet överhuvudtaget (22 %).

Dåliga språkkunskaper och bristande digitala kunskaper och mediekunskaper minskar invandrarnas möjligheterna att använda elektroniska tjänster. Webbtjänster, språkalternativen i dem och stödet når inte alltid ut till invandrare.

En av de centrala hälsoskillnaderna bland Finlands befolkning med invandrabakgrund och hela befolkningen är förknippad med psykisk belastning och psykiska symptom. Enligt undersökningen FinMonik gäller detta i synnerhet personer som flyttat från Mellanöstern och Nordafrika, hos vilka svåra erfarenheter förknippade med flyktingstatusen betonas.

Otillräckliga kunskaper och obehandlade hälsoproblem försvårar vardagen och livshanteringen samt har en negativ inverkan på deltagandet i utbildningen och arbetsförmågan.

Invandrare är ofta mer trångbodda än finländare, vilket kan ha en negativ inverkan på familjelivet och barnens skolarbete. Utmaningarna förknippade med att få bostad leder till ekonomiska och andra problem, som bromsar integrationen. Informationspaket förknippade med boende på olika språk finns visserligen, men informationen når inte alltid målgruppen. Det förekommer fortfarande variationer och missförstånd inom rådgivningen.

Även familjens osynkroniserade integration är en utmaning för hela familjens välbefinnande och integration. Att stärka föräldraskapet och att beakta alla familjemedlemmar i integrationsplanen är viktigt. Det finns ett behov av att öka mängden likvärdig, sakkunnig information och rådgivning av jämn kvalitet som erbjuds i ärenden gällande familjeåterförening.

Psykisk belastning och stress fördröjer integrationen, språkinläringen, utbildningen och skapandet av sociala förhållanden för ensamkommande barn och ungdomar. Stödande av målgruppen förutsätter specialkompetens av yrkeskunniga och flexibelt samarbete mellan tjänsterna och förvaltningsområdena. I informationsdelningen och övergången samt i ordnandet av tjänster förekommer dock utmaningar och lagstiftningen tolkas varierande. Det finns ett behov av att utveckla också familjevården och eftervården.

Diskriminering på grund av etniskt ursprung förekommer i stor utsträckning. Diskriminering och rasism riktad i synnerhet till invandrare med flyktningbakgrund och utmaningar med anknytning till befolkningsrelationer förhindrar integrationen och delaktigheten. Diskriminering förekommer inom alla skolstadier, inom fritidsverksamhet och på arbetsmarknaden. Strukturell diskriminering förekommer bland annat inom tjänsterna.

AMIF-finansieringen under programperioden 2014–2020 har haft en betydande roll i ökningen av kommunplatserna, dirigeringen av flyktingar till kommunerna och främjandet av integration. I slutet av 2019 hade fonden stött integrationen för 14 065 personer, 199 verksamhetsmodeller eller -metoder för integration och stärkandet av kunskapsunderlaget för integration.

Under den nya perioden är motsvarande åtgärder fortfarande relevanta. Fonden stöder i allt större utsträckning strävan att nå ut till målgruppen i ett tidigt skede, identifiering av servicebehoven och stödåtgärder av hög kvalitet, inklusive personer med behov av särskilt stöd, och främjar delaktighet och jämlikhet. Dessutom fokuserar man allt starkare på sysselsättningsfärdigheter för kvinnor med invandrarbakgrund, stöd till barns lärande och trygghet av familjernas välbefinnande.

För att svara på utvecklingsbehoven kommer fonden att förverkliga verkställighetsåtgärder och funktioner som följande:

Laglig migration

2A Främjande av laglig migration och tillämpning av unionens regelverk gällande den

- Man stöder processernas smidighet och ökar rådgivningen till anställda och familjemedlemmar.
- Man utvecklar ett systematiskt samarbete med ursprungsländerna för att testa yrkeskunskaper, erkänna examina och bedriva yrkes- och språkundervisning. I ursprungsländerna erbjuds arbetsbetingade invandrare (språk)utbildning och yrkeskunniga meriteringsvägar.
- Man skapar smidiga servicevägar för arbetsgivare, arbetstagare, företagare och studerande. Makarnas sysselsättning i Finland främjas i ursprungsländerna.

2B Åtgärder med vilka man underlättar den lagliga invandringen och vistelsen i unionen

- Man sammanställer data som framkommer av migrationsförvaltningens processer, utreder de lagstiftningsmässiga utmaningarna med att sammanföra uppgifterna, definierar informationsbehovet, producerar rapporter och visualiseringar och utvecklar en smidig distribution av dessa till användarna. Man utvecklar smidiga kundvägar, kundkommunikationen och administreringen av kundrelationerna. Man säkerställer tillräcklig kompetens hos personalen.
- Man automatiserar processerna för uppehållstillstånd och gör dem smidigare. Man gör mottagningen och handläggningen av ansökningar som anhängiggjorts utomlands smidigare. Man utvecklar den elektroniska ärendehantering, kommunikationen och instruktioner till kunderna. Man utbildar personalen beträffande processens olika skeden.
- Inhämtningen av information om de tillståndssökande effektiviseras och man främjar övergången till riskbaserad hantering genom att utnyttja automation i kontrollen i efterhand.

2C Stärkandet av samarbetet och partnerskap med tredje länder för att hantera migrationen

- För att främja lagliga inresevägar och internationellt samarbete utreder man möjligheten att utnyttja partnerskap för rörlighet, pilotprojekt, kompetenspartnerskap och andra verktyg.
- Finlands välkändhet ökas med hjälp av informationspaket och kampanjer i tredjeländer. Man ökar medvetenheten om regler, möjligheter och risker förknippade med migration på ett mångsidigt sätt.
- Man utreder möjligheterna och god praxis för att erbjuda kompletterande inresevägar för laglig invandring och förbättra tillgängligheten till befintliga arbets- och studiebaserade inresevägar för personer som befinner sig utomlands och som behöver internationellt skydd.

Resultatmål:

- Inresevägar har utvecklats som en del av partnerskapen med tredjeländer. Man har skapat strukturer och verksamhetssätt för partnerskap.
- Den arbetsrelaterade invandringen har främjats.
- Migrationsförvaltningens färdigheter i kunskapsledning har förbättrats.
- Kundvägarna är smidiga och kundkommunikationen tydlig. Kundnöjdheten har förbättrats.
- Handläggningstiden för uppehållstillstånd har påskyndats.
- Den relativa mängden begäran om ytterligare utredning har minskat.
- Man har skapat en introduktionsmodell för tillståndsprocesserna.
- Personalens kompetens är aktuell och verksamhetssätten enhetliga.
- Efterhandskontrollen av arbets- och utbildningsbaserade tillstånd har automatiserats och enhetligheten i tillståndsförfarandet har förbättrats.

Integration

2D Främjande av integrationsåtgärder och stöd till inkludering av tredjelandsmedborgare

- Man ordnar handledning och rådgivning i första skedet, samhällsorientering på det egna språket och skräddarsydda stödtjänster för tredjelandsmedborgare. Man stärker målgruppens digitala och mediafärdigheter, språkkunskaper och boendekompetens. (75/90 %)
- Man utvecklar handledningskompetensen och det nätverksbaserade och regionala samarbetet hos dem som arbetar med integration. Man stärker samarbetet mellan kommunerna och regionerna samt användningen av distansservice. (90 %)
- Man anpassar tjänsterna så att de motsvarar invandrarnas behov. Man främjar tillgången och åtkomsten till tjänster. Man tar hänsyn till specialbehoven hos personer som befinner sig i särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel. Man stärker kompetensen förknippade med invandring, flyktingskap, mental hälsa och människohandel hos dem som möter flyktingar. Man stärker samordningen av samarbetet och dess strukturer, i synnerhet invandrarorganisationernas roll i att nå ut till invandrare och planeringen av tjänster för invandrare. Men sprider information och goda praxis. (90 %)
- Man stärker kunskapsbasen för invandring, invandringsstatistiken och uppföljningen för att stödja arbetet i synnerhet på lokal och regional nivå. (75/90 %)
- Man undanröjer hinder för invandrarkvinnornas sysselsättning genom att säkerställa att man når ut till målgruppen, identifierar deras specialbehov och skräddarsyr stödet till dem. Man stärker kvinnornas samhällskunskap, språkinläring, engagemang och arbetslivsorientering. (75/90 %)

- Man stärker välbefinnandet hos ensamkommande minderåriga och deras möjligheter att knyta sociala kontakter som stöder integrationen. Man ökar kompetensen hos dem som verkar tillsammans med ensamkommande barn. Man tryggar ett smidigt informationsutbyte och verksamhetsmodeller för samarbetet mellan förvaltningsområden och yrkespersoner. Man förenhetligar innehållet i och verksamhetssätten för stödet för integration och eftervård. (90 %)
- Man ökar invandrarfamiljernas välbefinnande. Man stärker kompetensen, att nå ut till målgruppen och handledningsarbetet i tjänsterna för familjer. Man skapar till exempel familjetjänster och stöd i föräldraskapet på det egna språket. Man utvecklar det förebyggande familjearbetet, såsom stöd- och fadderfamiljeverksamheten, ungdomsarbetet och det uppsökande arbetet. Man ökar kunskaperna om familjernas mångformighet. Man stärker kommunernas kompetens om processen och lagstiftningen gällande familjeåterförening. Man stärker deras handledning och rådgivning för att främja familjeåterförening. (75/90 %)
- Man stöder skolgång och utbildningsvägens smidighet. Man främjar övergången från ett stadium till nästa och slutförandet av studierna. Man skapar verksamhetsmodeller för samarbetet mellan hem och skola, inklusive stöd för språkinläringen. (90 %)
- Man ökar möjligheterna att delta och påverka för tredjelandsmedborgare. Man stöder bland annat kundråds- och erfarenhetsexpertverksamhet samt kulturtolkverksamhet. Man förebygger segregation befolkningsgrupperna emellan. Man främjar samhällets mottaglighet och växelverkan befolkningsgrupperna emellan. Man ökar mångsidighetskunskaper och främjar goda befolkningsrelationer i tjänsterna och skolorna. Man ordnar forum, debatter och evenemang som engagerar samhällets olika delområden. (75/90 %)

Fonden kompletterar programmet ESF+ i synnerhet i det inledande skedet av integrationen för de personer som befinner sig utanför arbetslivet och personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning. Det sektorsövergripande samarbetet kompletteras bland annat genom att utveckla kunskapsbasen och datasystemen. AMIF fokuserar på att stödja inlärningsfärdigheter, medan ESF-åtgärderna även sträcker sig bland annat till kontinuerligt lärande och ominläring. I ESF-åtgärderna skapas en förlängning till arbetslivet.

Resultatmål:

- Stödtjänsterna i det inledande skedet har stärkts på olika håll i Finland.
- Koordinationen av tjänsterna är smidig och kompetent. Kunskapsunderlaget har stärkts.
- Det är lättare att nå ut till målgruppen, man identifierar deras specialbehov och stöd som motsvarar behoven står till buds.

- Man har stärkt tredjelandsmedborgarnas samhällskunskap, språkinlärning och engagemang. Fonden har effektivt nått ut till och stött invandrarkvinnor som befinner sig utanför arbetslivet.
- Man har stärkt välbefinnandet för minderåriga. Man har stärkt expertarbetet förknippat med målgruppen.
- Man har stärkt stödet till familjerna. Man har stärkt kompetensen och styrningen beträffande familjeåterförening.
- Man har stärkt förutsättningarna för inlärning. Man har skapat metoder för samarbetet mellan hemmet och skolan och för att minska avhopp från skolan.
- Man har främjat tredjelandsmedborgarnas delaktighet, samhällets mottaglighet och den dubbelriktade integrationen. Man har förebyggt segregation.

Det operativa stödet används för att erbjuda offentliga uppgifter och tjänster, med vilka man för sin del effektiviserar hanteringen av den lagliga migrationen samt främjar den lagliga flyttrörelsen för yrkeskunniga arbetskraften, som behövs i Europa. Med stödet stärkts Migrationsverkets personalkostnader för att säkerställa smidiga uppehållstillståndsprocesser för den utbildnings- och arbetsrelaterade invandringen (inkl. vid behov familjemedlemmar) samt för att på skynda handläggningstider. Migrationsverket ansvarar för uppehållstillståndsprocessen och till den hörande systemutvecklingen, kundtjänsten och kommunikationen i Finland.

Finansieringsinstrument används inte.

2.2.2. Indikatorer

Referens: Artikel 22(4) e i CPR

Tabell 2-4: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.2.1	Antal personer som deltagit i åtgärder före avresan	antal	200	800
O.2.2	Antal lokala och regionala myndigheter som har fått stöd i genomförandet av integrationsåtgärder	antal	40	120
O.2.3	Antal deltagare som fått stöd	antal	10 256	28 719
O.2.3.1	varav personer som deltagit i en språkkurs	antal	3 857	10 800
O.2.3.2	varav personer som deltagit i en kurs i medborgarfärdigheter	antal	3 857	10 800
O.2.3.3	varav deltagare som fått personlig yrkesvägledning	antal	3 857	10 800
O.2.4	Antal informationspaket och -kampanjer med vilka man ökar kännedomen om lagliga migrationskanaler som riktas till unionen	antal	3	8
O.2.5	Antal deltagare som får information och/eller hjälp med att ansöka om familjeåterförening	antal	500	1 200
O.2.6	Antal deltagare som gynnas av mobilitetsarrangemang	antal	90	300
O.2.7	Antal integrationsprojekt där stödmottagarna är lokala och regionala myndigheter	antal	15	30

Tabell 2-5: Resultatindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referensvärdets måttenhet	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskälla	Anmärkingar
R.2.8	Antal personer som deltagit i språkkurser och som uppnått en färdighetsnivå i det mottagande landets språk som i slutet av språkkursen förbättrats med minst en nivå i enlighet med den gemensamma europeiska referensramen eller motsvarande nationell referensram	antal	0	andel	2021	1 080	antal	file:///M:/VTV-Tarkastuskertomus-15-2018-Kotoutumiskoulutus.pdf	
R.2.9	Antal deltagare som uppgav att de upplever åtgärden gynnsam med tanke på sin integration	antal	0	andel	2021	22 975	antal	Länkar i metodologi-bilagan	
R.2.10	Antal deltagare som ansökte om erkännande/utvärdering av behörighet eller	antal	0	antal	2021	200	antal	Statistik från Utbildningsstyrelsens enhet för	

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referensvärdet s måttenhet	Referensår e	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskälla	Anmärkningar
	yrkeskompetens som de skaffat i ett tredjeland							erkännande av examina	
R.2.11	Antal deltagare som ansökte om ställning som varaktigt bosatt person	antal	0	antal	2021	1 000	antal	http://www.emn.fi/files/2011/Maahanmuuton_tunnusluvuut_2019_netti.pdf	

2.2.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 2-6: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Utveckling av integrationsstrategier	2 150 222,24
Stödåtgärdsbransch	002. Offer för människohandel	537 555,55
Stödåtgärdsbransch	003. Integrationsåtgärder – information och inriktning, centraliserade serviceställen	3 583 703,72
Stödåtgärdsbransch	004. Integrationsåtgärder – språkutbildning	1 433 481,49
Stödåtgärdsbransch	005. Integrationsåtgärder – kurser i medborgarfärdigheter och annan utbildning	3 583 703,72
Stödåtgärdsbransch	006. Integrationsåtgärder – presentation, deltagande, kontakt med det mottagande samhället	1 791 851,86
Stödåtgärdsbransch	007. Integrationsåtgärder – grundläggande behov	3 583 703,72
Stödåtgärdsbransch	008. Åtgärder före avresa	1 829 182,11
Stödåtgärdsbransch	009. Rörlighetsarrangemang	3 018 150,48
Stödåtgärdsbransch	010. Erhållande av lagligt uppehållstillstånd	4 298 577,95
Stödåtgärdsbransch	011. Personer i utsatt ställning, inklusive ensamkommande minderåriga	1 254 296,30
Stödåtgärdsbransch	012. Operativt stöd	2 883 652,73

2.3. Särskilt mål: 3. Återvändande

2.3.1. Beskrivning av särskilt mål

Enligt Polisens bedömning vistades 2019 i Finland cirka 220–900 personer som hade fått ett negativt asylbeslut och ett beslut om avlägsnande ur landet, men som inte hade avlägsnat sig ur landet. Kommunförbundet bedömde sommaren 2020 att detta antal uppgick till cirka 700–1 100 personer. Under åren 2016–2019 har antalet personer som frivilligt återvänt minskat kontinuerligt. År 2016 var de 2 113 personer, men 2019 endast 319 personer. Antalet personer som polisen avlägsnade ur landet har stabiliserats på en nivå om cirka 2 500 personer.

Att höja återsändningsgraden är en central del av dialogen som förs inom EU om reformen av invandrings- och asylpolitiken. I enlighet med både regeringsprogrammet, åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet (LAMA) och EU:s strategi för frivilligt återvändande och återintegrering måste systemet för frivilligt återvändande utvecklas som det främsta alternativet för avlägsnande ut landet, med stöd för hållbart återvändande, för dem som fått ett negativt beslut. Vad gäller de personer som inte avlägsnar sig frivilligt ur landet måste man effektivt verkställa återsändningarna med hänsyn till såväl förbud mot tillbakasändning i enlighet med grundlagen, EU-regelverk gällande återvändande och internationella konventioner om mänskliga rättigheter som andra garantier gällande de grundläggande rättigheterna. I regeringsprogrammet konstateras det dessutom att regeringen strävar efter att sluta avtal om återsändning med alla centrala tredjeländer, vars medborgare Finland kan återsända tryggt.

Enligt den utredning som statens revisionsverk publicerade 2019 är Finlands system för stött frivilligt återvändande i princip ett fungerande och kostnadseffektivt förfaringssätt, som erbjuder goda förutsättningar för återvändande. Utmaningarna inom rådgivningen gällande återvändande är förknippade bland annat med att nå ut till målgruppen samt förläggningens kapacitet att stödja kunderna i planeringen av återvändandet. I vissa områden är det svårt att upprätthålla personalens djupare kompetens, detta med anledning av olikheterna i rådgivningen och det ringa antalet kunder. Det är inte alltid möjligt att erbjuda landsspecifik rådgivning gällande återvändande. Det är ytterst utmanande att nå ut till dem som befinner sig utanför mottagningstjänsterna och dem som vistas i landet utan uppehållstillstånd.

Kundernas kunskaper om systemet med understött frivilligt återvändande är ofta bristfälliga och felaktiga. Frivilligt återvändande lockar inte när återintegration upplevs som svårt. Detta påverkas bland annat av lång frånvaro från hemlandet, brist på utbildningsmöjligheter och arbetslivserfarenhet, konflikter och korruption i återvändandeländerna. Kunderna behöver

helhetsbetonat stöd som tar hänsyn till sysselsättningsfärdigheter och yrkeskunskaper. Återvändare som befinner sig i särskilt utsatt ställning, såsom kunderna inom hjälpsystemet för offer för människohandel, behöver bättre stöd än det nuvarande.

Inom återvändandepolitiken har man också ännu tydligare lyft fram stöd efter återintegreringen. Praxis medlemsstaterna emellan är varierande och samordningen av stödåtgärderna är ringa, vilket minskar verksamhetens genomslagskraft och försämrar förmedlingen av ett gemensamt EU-budskap i förhållande till de ankommande och ursprungsländerna. För att utveckla tjänsterna eller skapa olika modeller för att stödja sysselsättningen och rekryteringskanaler är det även viktigt att skapa kontakter med myndigheter och andra aktörer i återvändandelandet.

Målgruppen för programmet för assisterat frivilligt återvändande utökas i enlighet med LAMA-programmet till att även omfatta andra personer än de som har bakgrund som asylsökande och offer för människohandel, detta för att underlätta deras återvändande. Även Frontex inträde i åtgärderna rörande frivilligt återvändande kan orsaka förändringar i Finlands verksamhetsmodell som baserar sig på avtalet med IOM. Ett nätverk som fortsätter åtgärderna som hamnar utanför Frontex planeras och Finland medverkar i detta arbete. Kommissionens strategi för frivilligt återvändande och återintegrering implementeras som en del av det nationella utvecklingsarbetet.

Verkställandet av besluten gällande myndigheternas återsändningsåtgärder förutsätter samarbete med anknytning till identifiering med ursprungslandet, till exempel när de återvändande saknar giltiga resedokument. Samarbetet kan intensifieras till exempel med kontaktpersonsverksamhet. Närvaro vid rätt tidpunkt i ursprungslandet möjliggör också information som förebygger ogrundat tryck att lämna landet för att söka internationellt skydd.

Effektivt verkställande av återsändningar förutsätter även ett utvecklingsarbete gällande nationella system och myndighetsverksamhet. Till exempel informationsutbytet och statistikföringen måste utvecklas. I processerna registreras kunduppgifterna i olika databaser. Frontex syfte är att främja harmoniseringen av medlemsstaternas informationssystem i enlighet med standarderna. Utgående från en analys som gjorts på basis av RECAMAS-modellen identifierade man som utvecklingsobjekt i UMA-systemet olika skeden i styrkandet av identiteten och anskaffningen av handlingar, tillgången till statistik från systemet samt funktioner med anknytning till processen för tagande i förvar. Också i Schengenutvärderingen av Finland har utvecklingsbehov i systemet lyfts fram. Utöver vidtagna åtgärder finns det ett behov att fortsätta utvecklingen av systemet, med beaktande av bland annat polisens behov i form av verktyg för identifiering av beslut gällande avlägsnande ur landet och

uppföljning av olaglig vistelse i landet samt den övervakning av avlägsnande ur landet som diskrimineringsombudsmannen ansvarar för.

Utvecklingen av ett fungerande system för återvändande baseras på korrekt information och analys av den, inkl. statistik som grundar sig på lika definitioner. Utmaningen är att sammäta data från flera olika källor (bland annat Migrationsverket, polisen, IOM). Till exempel kräver korrektheten i och effektiviseringen av information som produceras som stöd för till exempel Frontex, Eurostat och det nationella beslutsfattandet sektorsövergripande samarbete. Situationen för de personer som ska återsändas kan även vara förknippad med barnskyddets eller hälso- och sjukvårdens åtgärder. Vid beredningen av verkställandet av återvändanden ska man säkerställa att beslutsfattande myndigheter, domstolar och rättsbiträden har haft kännedom om alla sådana här faktorer.

Eventuella kommande ändringar i EU-lagstiftningen (i synnerhet implementeringen av gränsförfarandet) kan öka antalet situationer i vilka användningen av säkringsåtgärder övervägs. Eftersom tagande i förvar är den yttersta metoden, är det viktigt att även utveckla användningen av lindrigare säkringsåtgärder än så. Varaktigheten för tagandet i förvar ska minimeras och det ska undvikas gällande återvändare som hör till grupper som befinner sig i särskilt utsatt ställning. Man får statistik om användningen av tagande i förvar direkt ur systemet, men det är svårt att uppskatta bredden på och funktionen för andra säkringsåtgärder. Finland har höjt kapaciteten för förvarsenheterna med cirka 35 procent och den består nu av 109 platser i två enheter. År 2019 var användningsgraden 76 procent i Helsingfors och 48 procent i Joutseno. Vad gäller fastigheten i Joutseno har man förberett en lokal med 30 platser, som kan tas i bruk vid behov.

Kapaciteten för tagande i förvar förbättras genom att bygga nya lokaler för den strategiskt viktigaste förvarsenheten som ligger i Helsingfors. Grundande av nya platser för tagande i förvar är budgetfinansierad verksamhet, men AMIF-finansiering kan utnyttjas till renoveringsbehoven för lokalerna för tagande i förvar och utvecklingen av verksamhetens innehåll. I princip är grundande av nya platser för tagande i förvar verksamhet som budgetfinansieras, men AMIF-finansiering kan även utnyttjas till reparationsbehoven för lokalerna för tagande i förvar samt utveckling av den innehållsmässiga verksamheten. Migrationsverket har utarbetat ett koncept för en förvarsenhet som motsvarar kraven och som även skulle uppfylla kraven för situationen som familjer och personer i utsatt ställning befinner sig i samt kraven som epidemier ställer, med beaktande av erfarenheterna av de som ger rättshjälp och andra sådana yrkesgrupper som regelbundet tillhandahållit tjänster på anläggningen under pandemin. Med åtgärderna beaktas familjernas integritetsbehov och barnets intresse.

Effektiv övervakning av återvändande i enlighet med återvändandedirektivet förutsätter att diskrimineringsombudsmannen får information gällande planerade avlägsnanden ur landet. Samarbetet och informationsflödet ska vara smidigt med alla polisinrättningar. I enlighet med de rekommendationer från Schengenutvärderingen måste man säkerställa att uppföljningsmekanismen för återsändningar som sker med tvångsmedel fungerar effektivt, systematiskt och i god tid. Samarbetet mellan diskrimineringsombudsmannen och polisen är öppet och konstruktivt. I och med det AMIF-finansierade projektet Mappi 2 som genomförs under åren 2021–2022 får diskrimineringsombudsmannen information förknippad med avlägsnande ur landet och förberedelserna av det från UMA-systemet i rätt tid och på ett heltäckande sätt. Myndighetssamarbetet, myndigheternas tillgång till information och identifieringen av de utsatta gruppernas behov förstärks även i fortsättningen.

Under perioden 2014–2020 har man i AMIF-projekt stärkt kompetensen hos experter på återvändande, det uppsökande arbetet, rådgivningen och intressentgruppernas samarbete, främjat återtagandesamarbetet samt kompetens och praxis förknippade med avlägsnande ur landet och utvecklat övervakningen av återvändande och identifieringen av utsatthet. Dessutom har man främjat asylutredningens tekniska förutsättningar, bland annat genom att utveckla den multibiometrisk identifieringen. Samarbetet mellan aktörer inom frivilligt återvändande utvidgades och man beredde en mall för systemet för frivilligt återvändande. Konceptet diversifierades genom att pröva åtgärder, såsom internationellt samarbete, resor för insamling av information, kommunikationskampanjer, dialogprocess med diasporan och organisationer, uppföljningsundersökning och samarbete med civilkrishantering.

Det finns skäl att fortsätta åtgärderna från perioden som avslutas, men det finns ett behov av att utöka återvändanderådgivningens omfattning och utbudet av tjänster. Det finns skäl att öka tyngdpunkten i riktning mot utrikespolitiska metoder och samarbete med tredjeländer.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande verkställighetsåtgärder och funktioner:

3C Stödjande av frivilligt återvändande och återintegration (90 %);

- Skräddarsydda stödåtgärder för återvändande. Man skapar stödvägar som börjar i Finland och fortsätter efter återvändandet och som tar hänsyn till kundernas utbildnings- och sysselsättningsåtgärder. Man utvidgar täckningen för och kvaliteten på rådgivningen gällande återvändande och ser till att den ges i rätt tid. Dessutom ökar man antalet former av rådgivning

gällande återvändande, inkl. distansmöjligheter med digitala verktyg. Man tar hänsyn till dem som befinner sig i en särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel.

- Man stärker myndigheternas och organisationsaktörernas kompetens och samarbetsstrukturer. Man utvecklar verktyg som omfattar samarbetet med ursprungslandet, diasporan och organisationerna samt kontaktpunkterna med utvecklingsarbetet.
- Man erbjuder utbildning och träning relaterad till återvändanderådgivning åt aktörer som bedriver integrations- och migrationsarbete och andra aktörer som i sitt arbete möter personer som vistas olagligt i landet. Man utarbetar nationella, enhetliga verksamhetsanvisningar gällande rådgivning i återvändandeärenden för kommuner.
- Man tydliggör kommunikationen om frivilligt återvändande.
- Målgruppen för understött frivilligt återvändande bedöms och utökas i enlighet med åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet. Man bygger en verksamhetsmodell för kommunikationen, med vilken man förbättrar informationsutbytet och -överföringen mellan mottagningssystemet, social- och hälsovårdstjänsterna och migrationsmyndigheterna, för att säkerställa täckningen av återvändanderådgivningen.
- Man stöder hållbart återvändande och återintegrering för återvändarna. Man ökar beredskapen och stödtjänsterna i tredjeländer för dem. Man utökar nätverket för återvändandeländernas tjänsteleverantörer. Man ordnar utbildning och coachningskurser för återvändare och tjänsteleverantörer. Man styr tjänsteleverantörer till att utveckla verksamheten i synnerhet gällande företagsamhet och utbildning, inklusive i samarbete med andra EU-länder.
- Man ökar samarbetet med återvändandelandets myndigheter och andra aktörer med hjälp av verksamhet på EU-nivå.
- Man utvärderar återvändandeåtgärder samt återvändandets och återintegreringens hållbarhet.

3B Stöd för en integrerad och koordinerad strategi för återvändandehantering;

- Man bekämpar sporrarna till olaglig migration, särskilt anställningen av tredjelandsmedborgare som olagligt vistas i landet bland annat genom inspektioner som riktas mot arbetsgivarna, genom att utbilda personalen och genom att förbättra parternas kännedom om sina rättigheter.
- Man förbättrar samarbetet och informationsutbytet med myndigheter och organisationer, inklusive vad gäller övervakningen av återsändningarna.
- Man säkerställer diskrimineringsombudsmannens tillgång till information om de planerade tvångsåtersändningsoperationerna i rätt tid och på ett systematiskt sätt, inklusive alla uppgifter som är ändamålsenliga och nödvändiga med tanke på valet av verksamheterna som ska övervakas och särskilt mot bakgrund av de utsattas situation och förverkligandet av de

grundläggande och mänskliga rättigheterna. Man utvecklar identifieringen av och stödet till personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning i återsändningsprocesserna, bland annat gällande barnfamiljer och bedömningen av barnets bästa. Man utvecklar verksamhetssätt för att undvika att offer för människohandel inte ska bli offer på nytt.

- Man effektiviserar identifieringen av dem som fått ett beslut om avlägsnande ur landet och myndighetssamarbetet på operativ nivå (polisen) med myndigheterna i destinationslandet för återsändningen.
- Vid behov skickas en kontaktperson till en hotspot i ett annat EU-land för att stödja återvändandeprocessen.

3D Stärkande av samarbetet med tredjeländer och ökning av deras beredskap att möjliggöra återtagande och hållbart återvändande;

- Bilateral arrangemang för återtagande och återtagandeavtal främjas genom att följa de grundläggande rättigheterna och stärka samarbetet och förhandlingarna mellan myndigheterna i Finland och myndigheterna i tredjeländer.
- Man stärker kontakterna med tredjeländernas myndigheter och andra aktörer och stöder återvändandeprocessen genom att säkerställa kontaktpersonernas och andra experters närvaro i tredjeländerna i rätt tid. Man effektiviserar kommunikationen och ökar medvetenheten om lagliga inresevägar och riskerna med olaglig invandring. Man informerar sammanslutningar i återvändandeländerna om EU:s asylpolitik och återvändande. Man förebygger att offer för människohandel ska bli offer genom att utveckla myndighetssamarbetet och verksamhetssätten i tredjeländer.

3A Säkerställande av en enhetlig tillämpning av prioriteringarna i politiken och unionens regelverk om infrastruktur, förfaranden och tjänster;

- Man genomför åtgärder i enlighet med Schengenbedömningarna och -rekommendationerna.
- Man utvecklar myndigheternas datasystem med beaktande av behovet av information och statistik om ärenden som gäller avlägsnande ur landet. Man utvecklar funktionerna för återvändande i systemet UMA. Man utvecklar systemet till en nivå i enlighet med RECAMAS-modellen och säkerställer att dess funktioner betjänar funktionen för datasystem på nationell och EU-nivå samt främjar digitaliseringen av åtgärderna för återvändande. För att utveckla kunskapsunderlaget, inklusive statistiska uppgifter, stärker man samarbetet i synnerhet mellan Migrationsverket, Polisen och IOM.

- Man förbättrar faciliteterna och den innehållsmässiga verksamheten gällande tagande i förvar. Man utarbetar ett innehållsmässigt verksamhetskoncept för tagande i förvar. Man utreder kraven för specialområden som hör till serviceinnehållet, såsom det psykosociala arbetet, och utarbetar en modell för psykosocialt stöd i förvarstagandets miljö. Man utvecklar förvarsenheternas metoder att upprätthålla kundernas funktionsförmåga. Man planerar ett utbildnings- och inskolningsprogram för styr- och övervakningsarbete. Man säkerställer att tillvaratagandeförhållandena motsvarar pandemitidens behov, bland annat vad gäller personliga besök eller distansrådgivning.
- Man gör det möjligt att få statistisk om säkringsåtgärder automatiskt från myndigheternas datasystem. Vid behov utvärderas verksamheten kring tagande i förvar och användningen av alternativa säkringsåtgärder för den.
- Man effektiviserar vid behov tillämpningen av de nuvarande åtgärderna och utreder möjligheten att utveckla alternativa åtgärder för tagande i förvar. (90 %)

I verkställandet observeras anpassning till i synnerhet åtgärderna i NDICI - Global Europe-finansieringsinstrumentet.

Det operativa stödet används till offentliga uppgifter och erbjudande av tjänster för att förbättra återvändandepolitikernas resultat i enlighet med EU:s strategi för återvändande. Med stödet täcks polisens och eventuellt Migrationsverkets personalkostnader och kostnader för eventuella tjänster, såsom underhåll, service och ersättning av IKT-system, särskilt för att effektivisera åtgärder vid avlägsnandet ur landet och myndighetsverksamhet som stöder frivilligt återvändande. Polisen ansvarar för verksamheten kring avlägsnande ur landet och Migrationsverket för frivilliga återvändande.

Finansieringsinstrument används inte.

Resultatmål

- Systemet för återvändande når effektivt ut till kunderna, identifierar kundernas behov och erbjuder en heltäckande tjänst av hög kvalitet. Fungerande servicelösningar och informationssystem stöder förvaltningen av åtgärder för återvändande.
- Kompetensen inom frivilligt återvändande har ökat.
- Återvändandet är mer lockande och stödåtgärderna för återintegrering uppmuntrar till att återvända på ett hållbart sätt. Andelen frivilligt återvändande av dem som fått ett negativt beslut har ökat.
- Koordinationen av åtgärder i såväl medlemsstaterna som på EU-nivå är starkare.

- Identiteten av och nationaliteten för de personer som fått ett beslut om avlägsnande ur landet kan bättre utredas. Verksamheten kring avlägsnande ur landet är effektivare.
- Myndigheternas kompetens svarar bättre på kraven på bekämpningsåtgärderna med anknytning till olaglig migration och behoven av verksamheten kring avlägsnande ur landet. Man har säkerställt tryggheten av de återvändandes grundläggande och mänskliga rättigheter samt tryggt återvändande för de återvändande som befinner sig i en särskilt utsatt ställning.
- Samarbetet med tredjeländer och andra EU-länder gällande främjande av återvändande och återtagande är effektivare.
- UMA-systemet har lyfts till samma nivå med RECAMAS-modellen och funktionerna i dess återvändandeprocess betjänar interoperabiliteten mellan nationella datasystem och EU:s datasystem, främjandet av digitaliseringen av funktioner förknippade med återvändande och en effektivisering av processerna. Målet är att kunna producera mer täckande och enhetligare information och statistik om frågor gällande återvändande.
- Faciliteterna för förvarsenheterna har förbättrats och man har utarbetat en systematisk verksamhetsmodell för dem. Förvarsverksamheten är av enhetlig kvalitet, kompetent och målmedveten. Man har förmåga att bättre uppmärksamma specialbehoven hos kunder som befinner sig i en särskilt utsatt ställning.
- Man får en aktuell lägesbild av användningen av säkringsåtgärder. Det finns tillräckligt med befintliga alternativ för tagande i förvar.

2.3.2. Indikatorer

Referens: Artikel 22(4) (e) i CPR

Tabell 2-7: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.3.1	Antal deltagare i utbildningsverksamheter	antal	1 140	2 490
O.3.2	Antal upphandlade verktyg, inklusive antalet upphandlade/uppdaterade data- och kommunikationstekniska system	antal	2	2
O.3.3	Antal återvändare som fått hjälp med anknytning till återintegrering	antal	400	1 000
O.3.4	Antal platser i etablerade förvarsheter	antal	0	0
O.3.5	Antal platser i reparerade/renoverade förvarsheter	antal	20	40

Tabell 2-8: Resultatindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referens- värdets måttenh	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenh	Informationsk älla	Anmärkningar
R.3.6	Antal personer som återvänt frivilligt	antal	0	antal	2021	1 000	antal	IOM	
R.3.7	Antal personer som avlägsnats ur landet	antal	0	antal	2021	500	antal	UMA-system och Polisens Polstat-system	
R.3.8	Antal återvändare på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	50	antal	Ingen statistik tillgänglig.	

2.3.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 2-9: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Alternativ för tagande i förvar	150 000.00
Stödåtgärdsbransch	002. Förhållanden för mottagande/tagande i förvar	500 000.00
Stödåtgärdsbransch	003. Återvändandeförfaranden	700 000.00
Stödåtgärdsbransch	004. Assisterat frivilligt återvändande	2 171 085,57
Stödåtgärdsbransch	005. Stöd till återintegrering	1 329 450,95
Stödåtgärdsbransch	006. Avlägsnandeåtgärder/återvändandeinsatser	365 071,36
Stödåtgärdsbransch	007. Övervakningssystem för påtvingat återvändande	500 000.00
Stödåtgärdsbransch	008. Utsatta personer, inklusive ensamkommande barn	300 000.00
Stödåtgärdsbransch	009. Åtgärder för att ta itu med incitamenten till irreguljär migration	300 000.00
Stödåtgärdsbransch	010. Operativt stöd	1 505 266.71

2.4. Särskilt mål: 4. Gemensamt ansvar

2.4.1. Beskrivning av särskilt mål

I särskilt mål 4 inkluderas anslag gällande vidarebosättning och humanitär inresa i enlighet med artikel 19 i fondförordningen 2021/1147, som utbetalas till medlemsstaterna via fondens tematiska instrument. Anslagen allokeras från statsbudgeten till de myndigheter som ansvarar för förfarandet för vidarebosättning och placeringen av flyktingar i kommunerna, bland annat till åtgärder med anknytning till arrangemang för vidarebosättning, förberedelser, kommunplacering och verksamhetsutveckling.

I särskilt mål 4 inkluderas anslag i enlighet med artikel 20 i fondförordning 2021/1147 avsedda för överföring av personer som ansöker om eller får internationellt skydd, som utbetalas till medlemsstaterna via fondens tematiska instrument. I statsbudgeten allokeras anslagen till de myndigheter som i mottagningskedet ansvarar för asylförfarandet och mottagningsverksamheten.

Anslagen enligt artiklarna 19 och 20 i fondförordningen 2021/1147 som betalas i det särskilda målet 4 via det tematiska instrumentet beviljas inte som understöd för projektverksamhet.

Inom ramen för det särskilda målet 4 förbereder man sig på ett behov av att rikta stöd till en annan medlemsstat som möter utmaningar kopplade till migrationen, till exempel genom att skicka nationella sakkunniga.

2.4.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.4 e i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 2-10: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.4.1	Antal anställda som deltar i utbildning	antal	2000	4 000
O.4.2	Antal deltagare som fått stöd före avresa	antal	1 905	4 155

Tabell 2-11: Resultatindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referens värdets måttenhet	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskälla	Anmärkningar
R.4.3	Antal personer som söker eller får internationellt skydd och som förflyttats från en medlemsstat till en annan	antal	0	antal	2021	150	antal	Statsrådets beslut om interna överföringar.	
R.4.4	Antal personer som vidarebosatts	antal	0	antal	2021	3 985	antal	Regeringsprogram.	
R.4.5	Antal personer som rest in i landet med stöd av humanitär inresa	antal	0	antal	2021	386	antal	Pledge för 2021–2022.	

2.4.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 2-12: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Förflyttningar till en annan medlemsstat ("vidarebosättning")	001	1 500 000,00
Stöd som en medlemsstat ger till en annan medlemsstat, inklusive stöd till EASO	002	300 000,00
Vidarebosättning (artikel 19)	003	39 850 000,00
Humanitär inresa (artikel 19)	004	3 088 000,00
Stöd för mottagningsinfrastruktur som ges av en medlemsstat till en annan medlemsstat	005	0,00
Operativt stöd	006	0,00

2.5. Tekniskt bistånd: Budget 36(5). Tekniskt bistånd – fast mängd (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Referens: Artikel 22(3), Artikel 36(5), Artikel 37, och Artikel 95 e i CPR

2.5.1. Beskrivning

Referens: tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Med det tekniska biståndet täcks kostnader förknippade med verkställandet av fonderna. Den största kostnadsposten blir förvaltningsmyndighetens personalkostnader. Det tekniska biståndet täcker även revisionsmyndighetens personalkostnader. Under programperioden 2021–2027 kommer man att bygga upp ett eget elektroniskt informationssystem för fonderna för inrikesfrågor och de anmärkningsvärda kostnaderna som det orsakar täcks med det tekniska biståndet. Andra kostnader som täcks av tekniskt bistånd är förvaltningsmyndighetens utbildnings- och resekostnader, kommunikationskostnader, kostnader för utbildning och andra evenemang för sökande och biståndsmottagare samt andra kostnader som orsakas av genomförandet.

Kostnader i samband med slutet av programperioden 2014–2020, till exempel kostnaderna för den slutliga utvärderingen, kan täckas med det tekniska biståndet för programperioden 2021–2027 med stöd av förordningen om gemensamma bestämmelser, enligt vilken åtgärderna kan gälla även den föregående eller nästa budgetram. I sådana fall kan även kostnader förknippade med beredningen av programperioden 2021–2027 täckas med det tekniska biståndet.

Om fonderna för inrikesfrågor har en gemensam behörig förvaltningsmyndighet, kan fondernas anslag för tekniskt bistånd kombineras. Förvaltningsmyndigheten beslutar om en plan för användning av tekniskt bistånd varje år och övervakar den övergripande användningen av det tekniska biståndet. Förvaltningsmyndigheten ska samråda med övervakningskommittén om planen för användning av tekniskt bistånd och årligen rapportera till tillsynskommittén om användningen av tekniskt bistånd.

Referens: tekniskt bistånd i enlighet med artikel 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Vid behov vidtas åtgärder inom ramen för tekniskt bistånd enligt artikel 36.

2.5.2. Preliminär fördelning av tekniskt bistånd i enlighet med artikel 37 i CPR

Tabell 2-13: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Information och kommunikation	117 413,50
Stödåtgärdsbransch	002. Beredning, genomförande, uppföljning och tillsyn	6 128 973,25
Stödåtgärdsbransch	003. Utvärdering och utredningar, datainsamling	70 447,43
Stödåtgärdsbransch	004. Utveckling av beredskapen	93 930,46

3. Finansieringsplan

Referens: artikel 22.3 g i förordningen om gemensamma bestämmelser

3.1. Anslag per år

Typ av anslag	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Ursprungligt anslag	0	8 941 488	12 597 470	12 612 922	12 672 143	11 596 924	9 505 025	67 926 042
Temaattinen väline – työhjelma I		29 558 000						29 558 000
Tematisk del arbetspaket II			5 702 800	10 070 000,00				15 772 800,00
Tematisk del arbetspaket III								
Överföring (in)								
Överföring (out)								
Totalt	0	38 499 488	18 300 270	22 682 992,00	12 672 143	11 596 924	9 505 025	113 256 842,00

3.2. Anslag totalt

Tabell 3-1: Totalbelopp anslag per fond och nationell andel

Särskilt mål (SO)	Interventionstyp	Beräkningsunderlag för unionsstödet (totalt eller offentligt)	Unionsbidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, public (c)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, private (d)	Totalt (e)=(a)+(b)	Medfinansieringsgrad (f)=(a)/(e)
Europas gemensamma asylsystem	Regelbundna åtgärder	Totalt	12 290 962,21	4 096 987,42	3 687 288,68	409 698,74	16 387 949,63	74,9999999237%
Europas gemensamma asylsystem	Åtgärder i bilaga IV	Totalt	6 824 902,30	758 322,48	682 490,23	75 832,25	7 583 224,78	89,9999999736%
Europas gemensamma asylsystem	Operativt stöd	Totalt	5 223 256,39	0,00	0,00	0,00	5 223 256,39	100,0000000000%
Totalt Europas gemensamma asylsystem			24 339 120,90	4 855 309,90	4 369 778,91	485 530,99	29 194 430,80	83,3690544157%
Laglig migration och integration	Regelbundna åtgärder	Totalt	14 987 347,60	4 995 782,55	4 496 204,30	499 578,25	19 983 130,15	74,9999999374%

Särskilt mål (SO)	Interventionstyp	Beräkningsunderlag för unionsstödet (totalt eller offentligt)	Unionsbidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, public (c)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, private (d)	Totalt (e)=(a)+(b)	Medfinansieringsgrad (f)=(a)/(e)
Laglig migration och integration	Åtgärder i bilaga IV	Totalt	12 077 081,54	1 341 897,96	1 207 708,17	134 189,79	13 418 979,50	89,999999255%
Laglig migration och integration	Operativt stöd	Totalt	2 883 652,73	0,00	0,00	0,00	2 883 652,73	100,0000000000 %
Totalt Laglig migration och integration			29 948 081,87	6 337 680,51	5 703 912,47	633 768,04	36 285 762,38	82,5339745004%
Återvändande	Regelbundna åtgärder	Totalt	2 365 071,36	788 357,12	788 357,12		3 153 428,48	75,0000000000%
Återvändande	Åtgärder i bilaga IV	Totalt	3 950 536,52	438 948,50	395 053,67	43 894,85	4 389 485,05	89,9999996355%
Återvändande	Operativt stöd	Totalt	1 505 266,71	0,00	0,00	0,00	1 505 266,71	100,0000000000 %

Särskilt mål (SO)	Interventionstyp	Beräkningsunderlag för unionsstödet (totalt eller offentligt)	Unionsbidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, public (c)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, private (d)	Totalt (e)=(a)+(b)	Medfinansieringsgrad (f)=(a)/(e)
Totalt Återvändande			7 820 874,59	1 227 305,64	1 183 410,79	43 894,85	9 048 180,23	86,4358842463%
Gemensamt ansvar	Regelbundna åtgärder	Totalt	300 000,00	100 000,00	100 000,00		400 000,00	75,0000000000%
Gemensamt ansvar	Åtgärder i bilaga IV	Totalt						
Gemensamt ansvar	Vidarebosättning och humanitär migration		42 938 000,00				42 938 000,00	100,0000000000%
Gemensamt ansvar	Internationellt skydd (överföring in)		1 500 000,00				1 500 000,00	100,0000000000%
Totalt Gemensamt ansvar			44 738 000,00	100 000,00	100 000,00		44 838 000,00	99,7769748874%

Särskilt mål (SO)	Interventionstyp	Beräkningsunderlag för unionsstödet (totalt eller offentligt)	Unionsbidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, public (c)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen, private (d)	Totalt (e)=(a)+(b)	Medfinansieringsgrad (f)=(a)/(e)
Tekniskt bistånd – fast mängd (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)			6 410 764,64				6 410 764,64	100,0000000000 %
Totalt belopp			113256 842,00	12 520 295,97	11 357 102,17	1 163 193,88	125 707 138,05	90,0456503908%

Tabell 3-1: Preliminär utfästelse

Kategori	Antalet personer 2021	Antalet personer 2022	Antalet personer 2023	Antalet personer 2024	Antalet personer 2025	Antalet personer 2026	Antalet personer 2027
Vidarebosättning	574	2 073	1075	263			

Kategori	Antalet personer 2021	Antalet personer 2022	Antalet personer 2023	Antalet personer 2024	Antalet personer 2025	Antalet personer 2026	Antalet personer 2027
Överföring av personer som ansökt om eller beviljats internationellt skydd (överföring in)			150				
Humanitärt mottagande i enlighet med artikel 19.2 i Amif-förordningen							
Humanitärt mottagande för utsatta grupper i enlighet med artikel 19.3 i Amif-förordningen	386						

Överföringar mellan fonder med gemensam förvaltning

Inga överföringar.

Överföringar till instrument som förvaltas, direkt eller indirekt

Inga överföringar.

4. Möjliggörande förutsättningar

Referens: artikel 22.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Möjliggörande förutsättning 1. Effektiva uppföljningsmekanismer för marknader för offentlig upphandling

Uppfyllande av möjliggörande förutsättning: ja.

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
<p>Man använder uppföljningsmekanismer som täcker alla offentliga upphandlingar och vad de gör inom ramen för fonderna och i enlighet med unionens upphandlingslagstiftning. I kravet i fråga ingår:</p> <p>Kriterium 1. arrangemang med vilka man säkerställer ihopsamling av effektiva och pålitliga uppgifter om förfaranden som gäller offentliga upphandlingar som överskrider unionens tröskelvärden i enlighet med rapporteringskyldigheterna som föreskrivs i artikel 83 och 84 i direktivet 2014/24/EU och artikel 99 och 100 i direktivet 2014/25/EU</p>	Ja	<p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://bit.ly/3Dxto8B</p> <p>Lagen om offentlig försvars- och säkerhetsupphandling (1531/2011) https://finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2011/20111531</p> <p>Hilma (meddelanden om upphandling) https://bit.ly/3Fe9Zd2</p> <p>Upphandlingskalender https://bit.ly/3CirFCg</p> <p>Rådgivningsenheten för offentlig upphandling https://bit.ly/3kA526E</p> <p>Webbplatsen hankinnat.fi stöder arbetet i rådgivningsenheten för offentliga upphandlingar</p>	<p>EU-lagstiftningen om offentlig upphandling har satts i kraft.</p> <p>Arbets- och näringsministeriet (ANM) ansvarar för regleringen av offentliga upphandlingar. Rådgivningsenheten för offentliga upphandlingar har utvecklats tillsammans av ANM och Kommunförbundet.</p> <p>ANM ansvarar också för rapporteringskanalen HILMA för offentliga upphandlingar.</p> <p>De upphandlande enheter som avses i lagen om offentlig upphandling och koncession ska i Hilma anmäla både upphandlingar som överskrider det nationella tröskelvärdet och upphandlingar som överskrider EU-tröskelvärdet, sina pågående konkurrensutsättningar och resultaten av konkurrensutsättningar som avslutats.</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
		<p>https://www.upphandling.fi/</p> <p>Kommissionens upphandlingsriktlinjer C(2019) 3452 final</p> <p>Den förvaltande myndighetens guide.</p>	<p>Webbplatsen upphandling.fi stöder arbetet i rådgivningsenheten för kommunsektorns offentliga upphandlingar.</p> <p>Upphandlingskalendern är en öppen kommunikationstjänst med de senaste upphandlingsbesluten inom den offentliga sektorn, en lista över inköpsställen och information om kommande upphandlingar. Inom offentliga organisationer har man egna upphandlingsriktlinjer som en del av ekonomistadgan.</p> <p>Under programperioden 2014–2020 har den förvaltande myndigheten fått utbildning i regler och tillämpning av offentlig upphandling. Detta kommer att fortsätta under perioden 2021–2027.</p> <p>Upphandlingsförfaranden kontrolleras i samband med handläggning av ansökningar och behandlas vid utbildningar som arrangeras för projekten.</p>
<p>Kriterium 2. arrangemang med vilka man säkerställer att uppgifterna täcker minst följande:</p> <p>a) konkurrensens kvalitet och intensitet: vinnarnas namn, antal</p>	Ja	<p>Hilma (meddelanden om upphandling)</p> <p>https://bit.ly/3Fe9Zd2</p> <p>Upphandlingskalender</p> <p>https://bit.ly/3CirFCg</p>	<p>Den nödvändiga informationen finns i de nationella systemen.</p> <p>Namn på vinnande anbudsgivare: Upphandlingskalender</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
<p>preliminära anbudsgivare och avtalets värde</p> <p>b) uppgifterna om det slutliga priset efter att avtalet utarbetats och om små och medelstora företags deltagande som direkta anbudsgivare ifall sådana uppgifter finns tillgängliga i nationella system</p>		<p>Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999)</p> <p>https://bit.ly/3cfALoR</p>	<p>Antal ursprungliga anbudsgivare och antal utvalda anbudsgivare: Med upphandlingsbeslut via Upphandlingskalendern.</p> <p>Kontraktets värde: HILMA</p> <p>I det upphandlingsbeslut som offentliggörs i Upphandlingskalendern offentliggörs kontraktets pris om det är offentligt (information som omfattas av en företagshemlighet offentliggörs inte). Om kontraktets pris inte är offentligt, anges priset i de bilagda handlingarna till beslutet, som alltid är offentliga endast för parterna (lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), 6§, 9§, 10§, 11§).</p> <p>Information om små och medelstora företags deltagande som direkta anbudsgivare: HILMA och Upphandlingskalenderns upphandlingsbeslut.</p>
<p>Kriterium 3. arrangemang med vilka man säkerställer uppföljning och analys av uppgifter som genomförs av behöriga nationella myndigheter i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU</p>	Ja	<p>Konkurrens- och konsumentverket https://bit.ly/30oREuy</p> <p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016), s.k. lagen om offentlig upphandling https://bit.ly/3Dxto8B</p> <p>Förvaltningslag https://bit.ly/3oAQvsC</p>	<p>Konkurrens- och konsumentverket (KKV) övervakar efterlevnaden av lagstiftningen gällande offentlig upphandling med stöd av 139 § i lagen om offentlig upphandling (1397/2016). Övervakningen riktas till de upphandlande enheternas verksamhet... Alla som anser att en upphandlande enhet har förfarit i strid med lagen om offentlig upphandling kan göra</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
			<p>en åtgärdsbegäran hos KKV för att utreda förfarandets lagenlighet.</p> <p>KKV:s tillsyn kompletterar förfarandet gällande ändringssökande i enlighet med lagen om offentlig upphandling.</p>
<p>Kriterium 4. arrangemang för att göra analysresultaten tillgängliga för publiken i enlighet med artikel 83.3 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.3 i direktiv 2014/25/EU</p>	<p>Ja</p>	<p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://bit.ly/3Dxt08B</p> <p>Rapportering av resultaten av tillsynen över offentliga upphandlingar https://bit.ly/30w9vAb</p>	<p>Konkurrens- och konsumentverket utarbetar en årlig rapport om sin verksamhet som gäller övervakning i enlighet med 144 § i lagen om offentlig upphandling.</p> <p>På KKV:s offentliga webbplats finns rapporter om resultaten av övervakningen av offentliga upphandlingar.</p> <p>KKV:s senaste rapport är från den 1 juni 2021, gällande år 2020 (KKV/648/14.00.60/2021).</p> <p>I enlighet med 172 § i lagen om offentlig upphandling och koncession ansvarar arbets- och näringsministeriet (ANM) för att en övervakningsrapport sänds till kommissionen vart tredje år. ANM svarar också för att uppgifterna lämnas ut till myndigheterna i andra medlemsstater. Enligt lagen ska upphandlande enheter och andra myndigheter på begäran lämna</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
			<p>nödvändiga uppgifter till arbets- och näringsministeriet.</p> <p>I enlighet med 171 § i lagen om offentlig upphandling och koncession har upphandlande enheter rätt att från myndigheten och den offentliga tjänsten få informationen som krävs för att fastställa förekomsten av diskretionära uteslutningskriterier.</p>
<p>Kriterium 5. arrangemang för att säkerställa att all information om misstänkt uppgjord anbudsgivning anmäls till behöriga nationella organ i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU.</p>	<p>Ja</p>	<p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://bit.ly/3Dxt08B</p> <p>Konkurrenslagen (948/2011) https://bit.ly/3CbvOIk</p> <p>Information och anvisningar, karteller https://bit.ly/3CfxEb9</p> <p>Tillsyn av offentliga upphandlingar, tipstjänst https://bit.ly/3kBSXO6</p> <p>Strategi mot korruption</p> <p>https://korruptiontorjunta.fi/sv/strategi-mot-korruption</p> <p>Anhängiga upphandlingsärenden vid marknadsdomstolen</p>	<p>Arrangemang: EU-lagstiftningen om offentlig upphandling har satts i kraft.</p> <p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) tillämpas på alla offentliga upphandlingar som överskrider de nationella tröskelvärdena och EU:s tröskelvärden.</p> <p>I enlighet med 139 § i lagen om offentlig upphandling och koncession ansvarar Konkurrens- och konsumentverket för att övervaka efterlevnaden av lagen (enligt kriterium 2) och för att trots sekretessbestämmelserna lämna ut information till nationella myndigheter i enlighet med 143 § i lagen.</p> <p>Konkurrens- och konsumentverket rapporterar årligen på sin offentliga webbplats om sin verksamhet gällande övervakningen av lagen om</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
		https://www.markkinaoikeus.fi/sv/index/anhanqigaupphandlingsarenden.html	<p>offentlig upphandling och koncession i enlighet med 144 § i lagen i fråga.</p> <p>KKV kan föreslå påföljder för en upphandlande enhet vid marknadsdomstolen.</p> <p>Marknadsdomstolen upprätthåller och publicerar dagligen en förteckning över upphandlingsärenden som har inletts vid marknadsdomstolen i enlighet med 148 § 3 mom. i lagen om offentlig upphandling och koncession.</p> <p>KKV övervakar efterlevnaden av konkurrenslagen (948/2011) som skyddar ekonomisk konkurrens. Dessutom instruerar och informerar KKV om uppgjord anbudsgivning och karteller.</p> <p>På Konkurrens- och konsumentverkets webbplats kan man lämna tips om misstanke om överträdelse med anknytning till upphandlingar.</p> <p>På KKV:s webbplats finns anvisningar gällande karteller.</p> <p>Statsrådet har fattat ett principbeslut om en strategi mot korruption och ett åtgärdsprogram som stöder denna strategi för åren 2021–2023 där upphandlingar utgör en särskild tyngdpunkt.</p>

Möjliggörande förutsättning: 3. Effektiv tillämpning och verkställande av stadgan om de grundläggande rättigheterna

Uppfyllande av möjliggörande förutsättning: ja.

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
<p>Man använder effektiva mekanismer med vilka man säkerställer att den Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, nedan "stadgan om de grundläggande rättigheterna", iakttas och som inkluderar följande:</p> <p>Kriterium 1. arrangemang med vilka man säkerställer att de relevanta bestämmelserna i stadgan om de grundläggande rättigheterna iakttas i program som stöds från fonderna och i programmets verkställande</p>	Ja	<p>EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna: https://bit.ly/3wMFLuI</p> <p>Meddelande från kommissionen: Riktlinjer för att följa Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i samband med genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna): https://bit.ly/3HpEOxq</p> <p>Finlands grundlag (731/1999) https://bit.ly/3kzzg9x</p> <p>Diskrimineringslagen (1325/2014) https://bit.ly/3CjLhpE</p> <p>Lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) https://bit.ly/3DISkiY</p> <p>Perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen Suomesa - koottuja havaintoja vuodelta 2019 (yhdistysavain.fi)</p>	<p>Finlands statsförfattning och grundlagen (731/1999) tryggar människovärdets okränkbarhet och den enskilda människans frihet och rättigheter samt främjar rättvisa i samhället.</p> <p>Finlands nationella människorättsinstitution (NHRI) består av människorättscentret, människorättsdelegationen och justitieombudsmannen.</p> <p>Männikorättscentret har kallats in som en permanent expert till programmets uppföljningskommitté vars expertis den förvaltande myndigheten använder i frågorna i fråga.</p> <p>SHM ansvarar för jämställdhetspolitiken, jämställdhetsombudsmannen övervakar att lagen iakttas och delegationen för jämställdhetsärenden främjar jämställdhet mellan könen.</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
			<p>Delegationen för jämställdhetsärenden är en medlem i programmets övervakningskommitté.</p> <p>Den förvaltande myndigheten beaktar bestämmelserna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna i beredningen av programmet, i frågorna kring projektansökan och i de särskilda urvalskriterierna. Kraven i stadgan om de grundläggande rättigheterna har beaktats i den förvaltande myndighetens och tillsynsmyndighetens arbete till exempel i checklistorna gällande val av projekt, slutrapporter och verifieringar som myndigheterna utför. Dessutom har det säkerställts att åtgärder som är i strid med stadgan om de grundläggande rättigheterna inte finansieras ur programmet. Dataskyddet beaktas vid verkställandet.</p>
<p>Kriterium 2. arrangemang som gäller rapportering till övervakningskommittén om fall där man i åtgärder som understöts från fonderna inte har iakttagit stadgan om de grundläggande rättigheterna och om besvär</p>	<p>Ja</p>	<p>EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna: https://bit.ly/3wMFLuI</p> <p>Meddelande från kommissionen: Riktlinjer för att följa Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i samband</p>	<p>Den förvaltande myndigheten får informationen från projektens behandlingsprocesser som innefattar checklistor om stadgan om de grundläggande rättigheterna gällande val av</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
gällande stadgan om de grundläggande rättigheterna som har lämnats in enligt arrangemangen som avses i artikel 69.7.		<p>med genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna): https://bit.ly/3HpEOxq</p> <p>Finlands grundlag (731/1999) https://bit.ly/3kzzg9x</p> <p>Diskrimineringslagen (1325/2014) https://bit.ly/3CjLhpE</p> <p>Lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) https://bit.ly/3DISkiY</p> <p>Perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen Suomessa - koottuja havaintoja vuodelta 2019 (yhdistysavain.fi)</p>	<p>projekt, projektens utfall som presenteras i slutrapporterna, verifieringar och kontroller.</p> <p>Den förvaltande myndigheten kontrollerar årligen för övervakningskommittén informationen om klagomål och kränkningar av rättigheter från justitieombudsmannen och diskrimineringsombudsmannen, verifierings- och inspektionsobservationer dvs. antalet avvikelser, vilka grundläggande rättigheter kränkningarna gäller, vilka korrigerande åtgärder man vidtagit och hur fall kommer att förebyggas. Den förvaltande myndigheten diskuterar avvikelser med människorättscentret innan de behandlas och framför avvikelserna till övervakningskommittén. Den förvaltande myndigheten rapporterar också om de avsedda klagomålen och besvären. I hanteringen av avvikelser följs den nationella lagstiftningen.</p> <p>Den förvaltande myndigheten beskriver rapporteringsarrangemangen för övervakningskommittén i beskrivningen av</p>

Kriterier	Uppfylle av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
			programmets förvaltnings- och övervakningssystem.

Möjliggörande förutsättning: 4. Genomförande och tillämpning av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG

Uppfylle av möjliggörande förutsättning: ja.

Kriterier	Uppfylle av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
Kriterium 1. mål som innefattar mätbara delmål, datainsamling och uppföljningsmekanismer	Ja	<p>FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning: https://bit.ly/3kAd4MQ</p> <p>Nationellt handlingsprogram 2018–2019: https://bit.ly/3Dk4TLV</p> <p>Uppföljningsrapport: Nationellt handlingsprogram för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (2018–2019) https://bit.ly/3qAEgic</p>	<p>Ansvar för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning åligger utrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och medborgarorganisationer.</p> <p>Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) utarbetar ett handlingsprogram, som fastställer nationella mål, metoder och uppföljning för främjande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Genomförandet rapporteras till kommittén för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Det nya handlingsprogrammet för 2020–2023 godkändes den 9 december 2020.</p>

Kriterier	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
		<p>Beredning av det nationella handlingsprogrammet 2020 https://bit.ly/3Dps2q4</p> <p>Nationellt handlingsprogram för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (2020–2023) https://bit.ly/3G710w1</p> <p>Socialvårdslagen https://bit.ly/3cd14fp</p> <p>Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) https://bit.ly/3FIWOXH</p>	<p>Efter antagandet av rekommendationerna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning informerar utrikesministeriet myndigheterna, människorättscentret och medborgarorganisationer om rekommendationerna. Ministerierna ansvarar för genomförandet av rekommendationerna inom sina förvaltningsområden.</p> <p>Ministerierna utarbetar indikatorer genom vilka åtgärdernas genomförande övervakas. Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning VANE ansvarar för uppföljningen av handlingsprogrammets genomförande i samarbete med andra ansvarsparter och Institutet för hälsa och välfärd. I fortsättningen genomförs uppföljningen och rapporteringen under det fyraåriga programmets verksamhetsperiod både i mitten av perioden och i slutet av programmet.</p>
Kriterium 2. arrangemang med vilka man säkerställer att tillgänglighetspolitiken, lagstiftningen och standarderna beaktas på lämpligt sätt i beredningen	Ja	<p>Diskrimineringslagen (1325/2014) https://bit.ly/3CjLhpE</p> <p>Diskrimineringsombudsmannen https://bit.ly/3qG5XGm</p> <p>Socialvårdslagen</p>	<p>Den förvaltande myndigheten iakttar bestämmelser gällande rättigheter för personer med funktionsnedsättning i programmets urvalskriterier och införlivar bekräftelserna i checklistorna.</p> <p>Rättigheter för personer med funktionsnedsättning är standardvillkor för projektbeslut.</p>

Kriterier	Uppfyllyande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
och verkställandet av programmen		<p>https://bit.ly/3cd14fp</p> <p>Lagen om tillhandahållande av digitala tjänster (306/2019)</p> <p>https://bit.ly/3FhDIY5</p> <p>Markanvändnings- och bygglagen (132/1999)</p> <p>https://bit.ly/3HouBB5</p> <p>Lagen om transportservice (320/2017)</p> <p>https://bit.ly/3Ch8RUj</p> <p>Statsrådets förordning om byggnaders tillgänglighet (241/2017)</p> <p>https://bit.ly/3cjOo6p</p>	<p>Den förvaltande myndigheten inkluderar bekräftelserna gällande rättigheter för personer med funktionsnedsättning i checklistorna.</p> <p>Anvisningarna till de sökande råder att beakta tillgängligheten.</p> <p>Den förvaltande myndighetens utbildningsplan gällande verkställandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning utarbetas och genomförs i samarbete med VANE:s experter.</p> <p>Förvaltningsmyndighetens utbildningsplan för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning omfattar utbildning med anknytning till projektansökningar, urvalsprocessen, tillsyn och genomförande, och samtidigt stöds den projektverksamhet som uppstår för målgruppen personer med funktionsnedsättning.</p> <p>Ett informationspaket för projektsökande kommer att finnas tillgängligt på webbplatsen.</p> <p>Bestämmelserna i artiklarna 9 och 21 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning iaktas i myndighetsverksamheten. Den förvaltande myndigheten förpliktas av lagstiftningen om tillgänglighet. Den förvaltande myndigheten</p>

Kriterier	Uppfyllelse av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
			inkluderar villkoren gällande rättigheter för personer med funktionsnedsättning i understödmottagarnas utbildningar.
<p>Kriterium 3. Rapporteringsarrangemang till övervakningskommittén om fall där man i åtgärder som understöts från fonderna inte har iakttagit FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och om besvär gällande denna konvention som har lämnats in enligt arrangemangen som avses i artikel 63.6 i den allmänna förordningen.</p>	Ja	<p>Riksdagens justitieombudsman genomför i sin lagstadgade tillsynsuppgift skyddet av verkställandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. https://bit.ly/3wL540l</p> <p>Avgöranden från riksdagens justitieombudsman https://bit.ly/3Cm768a</p> <p>Kommittén för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD-kommittén) https://bit.ly/3FIZyEt</p> <p>Människorättscentret Rättigheter för personer med funktionsnedsättning https://bit.ly/2YQINlc</p>	<p>Den förvaltande myndigheten utarbetar checklistor gällande valet av projekt, projektens utfall och verifieringar och kontroller som görs på plats.</p> <p>Den förvaltande myndigheten får information om efterlevnaden av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning via projektuppföljningen och justitieombudsmannens avgöranden. Kontroll av efterlevnaden av de väsentliga bestämmelserna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning införlivas i den förvaltande myndighetens checklistor.</p> <p>Den förvaltande myndigheten kontrollerar årligen för övervakningskommittén informationen om såväl klagomål och kränkningar av rättigheter från justitieombudsmannen och diskrimineringsombudsmannen som verifierings- och inspektionsobservationer. Den förvaltande myndigheten kontrollerar antalet avvikelser, vilka grundläggande rättigheter kränkningarna gäller, vilka korrigerande åtgärder man vidtagit och hur fall förebyggs. Dessutom rapporterar den förvaltande myndigheten om dessa till övervakningskommittén.</p> <p>Individer och grupper har möjlighet att anföra klagomål hos kommittén för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD) över</p>

Kriterier	Uppfyllelse av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motiveringar
			upplevda kränkningar av rättigheterna i konventionen. Den förvaltande myndigheten får informationen om besvär från människorättscentret.

5. Programmyndigheter

Referens: artiklarna 22.3 k, 71 och 84 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 5-1: Programmyndigheter

Myndigheten som ansvarar för programmet	Inrättningens namn	Kontaktpersonens namn	Position	E-postadress
Förvaltande myndighet	Inrikesministeriet	Laura Yli-Vakkuri	Överdirektör	laura.yli-vakkuri@govsec.fi
Revisionsmyndighet	Finansministeriet	Kari Rouvinen	Inspektionsråd	kari.rouvinen@gov.fi
Organ som tar emot betalningar från kommissionen	Inrikesministeriet	Laura Yli-Vakkuri	Överdirektör	laura.yli-vakkuri@govsec.fi

6. Partnerskap

Referens: artikel 22.3 h i förordningen om gemensamma bestämmelser

Strukturer för partnerskap i programarbetet

En arbetsgrupp inrättades för att förbereda programmet. Under ledning av inrikesministeriet bestod arbetsgruppen av följande av statsförvaltningens organisationer och parter som företräder organisationerna: inrikesministeriets invandrings-, räddnings-, polis- och gränsbevakningsavdelning, finansministeriet, justitieministeriet, utrikesministeriet, arbets- och näringsministeriet, delegationen för etniska relationer (ETNO), Kommunförbundet, Migrationsverket, Polistyrelsen, Tullen, Riksåklagarens byrå, Brottsförhållningsmyndigheten, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet.

Ålands landskapsregering ombads att separat göra utlåtanden om frågor som berör Åland.

Förutom arbetsgruppen blev följande intressentgrupper inbjudna att förbereda programmet under behovens utformningsfas: Krishanteringscentret (CMC Finland), Diakonissanstalten, Finlands Näringsliv EK, Helsingfors stad, IOM, Centralkriminalpolisen, Kyrkans utlandshjälp, Moniheli ry, Monika-naiset liitto ry, Europeiska institutet för kriminalpolitik HEUNI, Pakolaisapu, Räddningsverket,

Polisyreshögskolan, Brottsofferjouren, Räddningsbranschens Centralorganisation i Finland SPEK, Finlands Röda Kors, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Skyddspolisens.

Utöver arbetsgruppens arbete har inrikesministeriet anordnat förberedande möten för att stödja och samordna förberedelserna med arbets- och näringsministeriet, regionala NTM-centraler, inrikesministeriets migrations- och polisavdelningar, Migrationsverket och justitieministeriet och rättsliga organisationer. Dessutom organiserade inrikesministeriet tillfällen att bli hörd med särskilda mål och andra diskussioner med olika parter (inklusive presentationer i intressentgrupper och separat hörande).

I enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 deltar parterna i beredningen av bland annat analys och identifiering av behov, definition av prioriteringar, fördelning av finansiering och definition av indikatorer.

Partnerskapsprincipen i beredningen

Beredningen av inrikesfonderna styrs dels av en finsk förvaltningstradition som betonar utfrågning och dels av gällande lagstiftning om inrikesfonder som definierar hur samarbetspartner deltar i beredningen och genomförandet. I lagen gällande fonden anges att programmet bereds i samarbete.

Jämlikhetsexperter har deltagit i programmets beredningsprocess.

För att ta hänsyn till den regionala och lokala nivån vid beredningen har partnerskapsprincipen implementerats genom intressenttillfällen, utfrågnings- och diskussionstillfällen.

Under beredningen utökades arbetsgruppen för programberedelser genom att bjuda in andra intressentgrupper till beredningsarbetet och genom att organisera orienteringsmöten för programförberedelser. Detta gjordes i syfte att samla in olika aktörers åsikter och tillägg till de viktigaste utmaningarna relaterade till verksamhetsmiljön som beredningsgruppen förberett och vägleda intressenterna till att ge sina åsikter. Dessutom organiserades utfrågning av vissa organisationer vid separata temarelaterade evenemang.

Utfrågning på regional och lokal nivå har genomförts på ett sådant sätt att arbets- och näringsministeriet har samlat in synpunkter och förslag från de regionala Närings-, trafik- och miljöcentralerna om programmets innehåll. Kommunförbundet har representerat kommunernas synpunkt i beredningen. Dessutom har partnerskapsprincipen implementerats enligt särskilda mål för olika regioner genom riktade möten.

Gällande integrationsåtgärder har regeringens redogörelse, koordinerad av arbets- och näringsministeriet varit under beredelse samtidigt som programberedningsarbetet. Regeringens redogörelse handlar om reformbehov gällande främjande av integration samt beredning av partnerskapsprogram för integration. Redogörelsen under beredning har identifierat behovet av en reform av integrationspolitiken för att svara på förändringar i verksamhetsmiljön för invandring och integration. Vid beredningen av partnerskapsprogrammet har partnerskapens möjligheter och hinder klargjorts, liksom sätten att främja samarbete, t.ex. användning av projektförfinansiering för att främja partnerskap. I samband med redogörelsen organiserades omfattande workshoppar och utfrågningar där organisationer, kommuner och regionala myndigheter, forskare, utbildningsorganisationer och andra intressentgrupper blev hörda. Omkring 50 organisationer som arbetar med integration deltog i evenemanget gällande organisationernas roll. Inrikesministeriet deltog i utfrågningen om redogörelsen utifrån synvinkeln för integrationsavsnittet för programmets särskilda mål 2, och de behov som framhävs i redogörelsen har beaktats i innehållet i fondens program. Man fick 779 svar på partnerskapsprogrammets barometerundersökning och dess resultat har också beaktats i beredningen av programmet.

Programmets offentliga hörande ordnades på finska 6–27.5.2021 och på svenska 28.5–18.6.2021. Genom en separat skrivelse riktades begäran om utlåtande till 107 organisationer, däribland ministerier, NTM-centraler, utvalda kommuner av olika storlek och regioner samt organisationer som är relevanta för sektorn. Utöver instanserna i distributionen kunde yttranden om programutkastet också ges av andra instanser. Detta kunde de göra via de begäranden om utlåtande som publicerades på fondernas webbplatser. Dessutom tillkännagavs remissbehandlingen på sociala medier och ministeriets webbplats. Sammanlagt lämnades 48 utlåtanden in om programmet. Programmet modifierades på basis av höranden och anmärkningar som framfördes i yttrandena sammanställs dessutom i en genomförandeplan, som kompletterar programmet.

Partnerskapsprincipen i genomförandet av programmet

Organisationer och andra intressentgrupper som är relevanta för genomförandet av programmet kommer att delta i genomförandet, övervakningen och utvärderingen inom övervakningskommitténs arbete. Arbetet som programmets övervakningskommitté utför stöder starkt genomförandet av partnerskapsprincipen och ger mervärde till programarbetet.

Programmets övervakningskommitté har representanter från följande instanser: inrikesministeriet, utrikesministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Polisstyrelsen, skyddspolisens,

Migrationsverket, delegationen för etniska relationer, delegationen för jämställdhetsärenden, Ålands landskapsregering, Finlands Kommunförbund rf, Finlands Röda Kors och de asylsökandes flyktingförläggningar. Dessutom har övervakningskommittén representanter för närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbetsmarknads- och näringsorganisationerna samt representanter för föreningar och organisationer som tillhandahåller olika slags tjänster och stöd riktade till invandrare och som är centrala med tanke på fondens mål.

Finlands nationella människorättsinstitution (NHRI) består av människorättscentret, människorättsdelegationen och justitieombudsmannen. Människorättscentret har kallats in som en permanent expert till programmets uppföljningskommitté vars expertis den förvaltande myndigheten använder i frågorna i fråga.

Programmet är avsett att genomföras med hjälp av en genomförandeplan som uppdateras årligen. I genomförandeplanen definieras de mål som ska öppnas varje år, eventuella tematiska prioriteringar och finansiering. Genomförandeplanen diskuteras av fondens övervakningskommittéer och föregås av utarbetandet av planen tillsammans med intressentgrupper.

Partnerskapet genomförs för sin del också i ett nationellt partnerskapsprogram för integration som organiseras av arbets- och näringsministeriet, där fonden deltar. I partnerskapsprogrammet byggs ett öppet nationellt nätverk av aktörer som arbetar med integration och samhällelig mottaglighet. Ett av målen för partnerskapsprogrammet är att koppla nationell och EU-finansiering till partnerskapsarbetet.

Fonden deltar i organisationsnätverket som koordineras av Finlands Röda kors, förmedlar via nätverket information om fonden och hör organisationer i ärenden relaterade till fondens verksamhetsområde.

När det gäller det särskilda målet för laglig invandring och integration kommer genomförandeplanen att diskuteras med samordningsgruppen för invandring och integration. I samordningsgruppen är andra EU-fonder som finansierar integrationsåtgärder, nationella finansiärer, företrädare för kommuner och regioner och andra relevanta intressentgrupper representerade. Samordningsgruppens uppgift är att samordna i synnerhet åtgärder som stöder integration mellan olika finansiärer.

Vad gäller särskilt mål 3 gällande olaglig migration och åtgärder för återvändande för man på initiativ av fonden diskussioner i samordnings- och samarbetsgrupper för återvändande organiserade av

inrikesministeriet samt i andra myndighetsmöten. De myndigheter som ansvarar för åtgärderna gällande återvändande deltar i gruppernas arbete.

I början av programperioden kommer en utbildningsplan att utarbetas för utbildningsevenemang som ordnas för intressentgrupper, såsom NTM-centraler, kommuner och organisationer. Evenemangen och sätten på vilka de genomförs planeras i samarbete med ifrågavarande partners, så att de på bästa sätt tillgodoser målgruppens behov. Utbildningsplanen uppdateras regelbundet och tillräcklig finansiering avsätts för utbildningsevenemang för att tillgodose behoven som förvaltningsmyndigheten bedömer och som kommer från fältet.

Projektens styrgrupper är för sin del också partnerskap.

7. Kommunikation och synlighet

Referens: Artikel 22(3) j i CPR

Målet med fondens kommunikation är att stödja och stärka fondens högkvalitativa och transparenta genomförande samt främja uppnåendet av fondens mål.

Fondens ämnen - asylförfarandets funktion och tillförlitlighet, smidigheten i laglig och arbetsrelaterad invandring, framgångsrik integration och situationen för personer som vistas olagligt i landet samt relaterade åtgärder - förekommer ofta i den offentliga debatten. Genom att kommunicera om EU:s gemensamma mål och de resultat som uppnåtts med EU-finansiering kan man stärka en omfattande förståelse för flerdimensionella frågor och stärka en positiv bild av EU.

Allmänhetens kunskap och förståelse för Europeiska unionens mervärde ökas genom att kommunicera om de aktiviteter och resultat som uppnåtts med EU-finansiering. Kommunikationen riktas till bidragssökande med beaktande av olika målgruppers kännedom om fonden. Finansieringsmöjligheterna kommuniceras vid rätt tidpunkt och på ett begripligt sätt. Stöd i rätt tid till de sökande främjar ansökningarnas kvalitet och ansökningsprocessens effektivitet.

Bidragstagare får den information och det stöd de behöver för en framgångsrik administration av projektet. Målet är att stödja understödsmottagarna att på ett intressant och effektivt sätt kommunicera om sina projekt och det mervärde som EU-finansiering medför projektet. Till understödsmottagarna kommunicerar man i synnerhet om vikten av att sörja för projektets kommunikation och EU:s synlighet. De blir erbjudna konkret stöd för kommunikation, med instruktioner och utbildningar.

Även journalister är en av målgrupperna för kommunikationen. Meddelanden publiceras regelbundet om fondens aktuella ärenden. Vid behov ordnas medietillfällen för representanter av medier om fonden, med särskilt fokus på resultat. Genom journalister är det möjligt att påverka hur EU:s inrikesfonder presenteras i media. Mediekommunikation kan också göras i samarbete med andra EU-fonder som följer CPR-förordningen (Common Provisions Regulation), det vill säga den allmänna förordningen. Den allmänna förordningen anger de gemensamma reglerna gällande förvaltning av fonderna.

Kommunikationen riktas till inrikesministeriets förvaltningsområde och andra administrativa sektorer. Inrikesministeriets experter och ledning nås via ministeriets intranät och interna evenemang. Dessutom är civilsamhället och särskilt olika paraplyorganisationer en av fondens målgrupper för kommunikation. Kommunikationen riktas också till andra EU-finansiärer, andra som arbetar med EU-finansiering och nationella statsbidragsmyndigheter.

Kommunikation om fonderna sker på den nationella webbplatsen för EU:s inrikesfonder på adressen www.eusa-rahastot2021.fi och på den gemensamma nationella webbplatsen för fonderna som följer den allmänna förordningen. Som huvudkanal fungerar EU:s inrikesfondernas egen webbplats.

Nyhetsbrevet för fonderna för inrikesfrågor skickas månatligen via e-post till prenumeranterna. I nyhetsbrevet sammanställs aktuella nyheter gällande fonderna. Vid behov kan även nyhetsbrev som behandlar ett specifikt tema ur fondens perspektiv publiceras.

Sociala mediekanalet fungerar som en distributionskanal för nyheter och mediedelanden som publiceras på webbplatser men också som oberoende kommunikationskanaler. Sociala medier utnyttjas i genomförandet av kommunikationskampanjer.

Evenemang och utbildningar, inklusive utbildningar som fokuserar på projektets kommunikation, ordnas regelbundet för understödssökande och -mottagare. De kan också arrangeras i samarbete med andra EU-fonder. Per e-post kommunicerar man i synnerhet i situationer som kräver snabb och inriktad kommunikation.

Budgeten för kommunikation är cirka två procent av Finlands AMIF-programmets tekniska stöd.

Indikatorer fastställs för kommunikationen och med hjälp av dem följer man upp och bedömer kommunikationen och dess framgång. Kommunikationen utvecklas i enlighet med resultaten. Med hjälp av indikatorer fastställer man hurudana metoder man måste använda för att uppnå de ställda målen samt följer upp och bedömer hur kommunikationens målsättningar har uppnåtts. Indikatorerna används bland annat för att övervaka antalet besökare på webbplatsen, antalet

publicerade meddelanden, nyheter och andra publikationer, de mest besökta sidorna, nyheter och andra innehåll. Indikatorer definieras för sociala mediekanalet och med dem övervakar man bland annat antalet följare, fans, tweets och publikationer, aktivitetsgrad, visningar och annan relevant data. Med hjälp av indikatorerna övervakar man dessutom bland annat antalet prenumeranter på nyhetsbrevet och öppningsprocenten.

För kommunikationskampanjer och evenemang definieras indikatorer specifikt för varje fall. Enkäter görs regelbundet för olika målgrupper om kommunikationen och eventuellt om andra fondrelaterade ämnen. Respons om evenemang och utbildningar begärs regelbundet.

Dessutom fungerar personen som blivit utsedd till programmets kommunikationsansvarige även som kommunikationsansvarig för programmet för fonden för inre säkerhet (ISF) och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (BMVI).

8. Användningen av enhetskostnader, engångsersättningar, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

Referens: artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Avsedd användning av artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Ja	Nej
Från och med godkännandet kommer programmet att använda ersättning av unionens finansieringsandel på grundval av enhetskostnader, engångsersättningar och schablonbelopp i verksamhetslinjen i enlighet med artikel 94 i förordningen om gemensamma bestämmelser		vald
Från och med godkännandet kommer programmet att använda ersättning av unionens finansieringsandel som grundar sig på finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med artikel 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser		vald

Kyrkogatan 12, Helsingfors
PB 26, 00023 Statsrådet
Växel 0295 480 171
kirjaamo.sm@gov.fi

www.eusa-rahastot2021.fi/sv | eusa.sm@gov.fi

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

**Finansieras av
Europeiska unionen**